De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daarna niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Als ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

9de JAARG. NO. 43. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 23 NOVEMBER 1858. GEHEEL NO. 459.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY

A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 50	1 75	2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2 sqs	1 50	2 00	2 50	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3 sqs	2 00	2 50	[illegible]	[illegible]	8	12	15	18	[illegible]
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5	8	10	14	17	20
⅛ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
¼ col	4 00	5 50	7 00	8	12	15	20	25	30
⅜ col	5 00	7 00	9 00	11	15	20	28	34	40
½ col	6 50	8 50	10	13	20	25	35	48	55
¾ col	8 00	11	13	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 a line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 18 October. In de vorige week heeft alhier het examen plaats gehad van de kandidaten voor adspirant-ingenieurs van den waterstaat in Nederlandsch Indie. Het aantal kandidaten was 22, meest allen opzigters van den waterstaat hier te lande. Er bestaan ongeveer vijf vacatures.

De aanleiding tot dit examen bestaat hierin, dat meermalen van den minister van kolonien de civiel ingenieurs, afkomstig van de Delftsche akademie, zijn uitgenoodigd, om als adspirant-ingenieurs van den waterstaat naar Oost-Indie te gaan; doch daar het aantal dat zich daartoe aangeboden had, niet genoeg voor de behoefte was, werd, eenigen tijd geleden, besloten een examen in te stellen tot bijwoning waarvan insgelijks de opzigters van den waterstaat geroepen werden.

— Op den 19den dezer is door Z. M. in een bijzonder gehoor ontvangen de generaal v. Manteuffel, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Keizer aller Russen, ten einde den Koning te overhandigen den brief van kennisgeving der geboorte van den grootvorst *Constantin Constantinowitsch*, en alzoo een broederskind van den Keizer.

— Men verneemt dat de heer dr. Steyn Parvé, voormalig professor aan het athenaeum te Maastricht, thans commies aan het ministerie van binnenlandsche zaken, bezig is met het ontwerpen van eene wet op het middelbaar en hooger onderwijs.

— De trein die eergisteren avond te 10 uur 15 minuten uit Rotterdam is vertrokken, heeft tusschen Capelle en Nieuwerk eene koe overreden. Daar het beest tusschen de rails lag en de machinist het nog tijdig genoeg bespeurde om de vaart van den trein te verminderen, zijn verdere ongelukken voorgekomen en heeft deze ontmoeting slechts eene vertraging van een half uur veroorzaakt. Z. K. H. prins *Hendrik*, zich naar Luxemburg begevende, bevond zich onder de passagiers.

— Men verneemt van goederhand, dat de heer Emile Erlanger, een der chefs van het huis Raphael Erlanger te Frankfort, zich dezer dagen te 's Hage heeft bevonden en aan de regering heeft kenbaar gemaakt, dat eene vereeniging van Nederlandsche en vreemde kapitalisten bereid was alle spoorwegen, waarvan voor het oogenblik hier te lande behoefte bestond, aan te leggen en tot stand te brengen. Deze vereeniging zou het aan te leggen spoorwegnet in gemeen overleg met en onder goedkeuring van het gouvernement vaststellen, en ook vooral zorgen voor de aansluiting van de reeds bestaande lijnen aan de nieuw aan te leggen spoorwegen. De bedoeling van dit voorstel zou echter geenszins zijn, om de reeds met de heeren Sloet en Reuchlin gemaakte schikkingen omver te werpen. In tegendeel zou de vereeniging trachten, indien de concessie van den Noorder spoorweg door de Kamers wordt bekrachtigd, zich met de concessionarissen te verstaan, in dier voege, dat deze zich aan de vereeniging zouden aansluiten. Overigens zoude de heer Erlanger zich bereid verklaard hebben, om zoodanige waarborgsom te storten als de Regering mogt noodig oordeelen. De heer Erlanger is eergisteren ter audientie bij Z. M. toegelaten en heeft dit voorstel schriftelijk aan HD. overhandigd.

'S GRAVENHAGE, 20 October. Volgens particuliere berigten, is de wetenschappelijke expeditie, welke in Maart ll. met Zr. Ms. stoomschip *Etna* van Amboina naar Nieuw Guinea vertrok, na eene afwezigheid van bijna vier maanden, aldaar behouden, en de opvarenden in goeden welstand teruggekeerd. Dit onderzoek heeft zich voornamelijk uitgestrekt tot de Zuidwest- en Noordkust, en vele plaatsen zijn bezocht geworden, alwaar nog nimmer de voeten een Europeaan voet aan land had gezet.

Van Kaap van den Broeke, beneden den Speelmanshaaf, tot Tandjong B[illegible], zijn meest alle streken onderzocht, met de bogt van Lakahie, en van daar de reis verder voortgezet langs de West- en Noordkust, alwaar een geruimen tijd in de haven van Dorei aan Geelvinksbaai is moeten worden vertoefd, voor en aleer men den verderen togt naar Humboldtsbaai ondernemen, en dus de uiterste grens der Nederlandsche bezittingen bestellen kon.

'S GRAVENHAGE, 25 October. De Koning heeft aan den stations-chef van den Nederlandschen Rijnspoorweg te Rotterdam, den heer Cuypers, doen toekomen een prachtig gouden horlogie van eene bijzondere constructie, als blijk van tevredenheid, wegens de door dien heer betoonde activiteit bij het herhaaldelijk doorreizen van Z. M.

— De heer Swobolla alhier heeft een instrument vervaardigd van zijne eigene vinding, hetwelk moet strekken om op eenvoudige manier de maan naauwkeurig waar te nemen. Dit instrument vergroot 200 maal; de uitvinder hoopt er in te slagen, die vergrooting tot 1000 op te voeren, en mocht dat dit instrument van veel belang voor de sterrekunde kunnen worden.

— Door eenige rederijkerskamers en letterkundige vereenigingen in ons vaderland werd Zaturdag op feestelijke wijze de dag gevierd, waarop voor 200 jaren Vondel als prins der dichters werd gekroond.

LEEUWARDEN, 21 October. De longziekte onder het rundvee in deze provincie, welke reeds zoo menig offer heeft geëischt, is dit jaar gelukkig merkbaar afnemen. Dit blijkt duidelijk bij vergelijking van de navolgende cijfers, die alle zijn genomen over de eerste negen maanden van 1857 en 1858. Gestorven of afgemaakte runderen: in 1857, 6362; 1858, 3724 of 43 pct. minder. Nieuwe besmetten: in 1857, 1025; in 1858, 503 of 48 pct. minder. Ook in vergelijking van 1856, welk jaar over het geheel veel gunstiger was dan in 1857, is nog altijd vermindering merkbaar, daar gedurende de eerste negen maanden van dat jaar 4160 gevallen en 974 nieuwe besmette voorkwamen. [illegible]

[illegible]

ZWOLLE, 22 October. [illegible] te Koevorden procesverbaal is opgemaakt,

tegen den persoon van H. S., wonende te Zwolle, wegens het uiten van lasteringen in een logement aldaar tegen Z. M. den Koning, door hem bij herhaling gepleegd in tegenwoordigheid van een aantal personen, waaronder ook een rijksveldwachter in burgerkleeding. De rijksveldwachter de aantijgingen niet meer kunnende hooren, verwijderde zich, kwam weldra in uniform terug, vroeg naar den naam van den persoon en gaf hem te kennen, dat hij tegen hem procesverbaal ging opmaken wegens zijne gedane lasteringen ten aanhoore van onderscheidene personen, wier namen als getuigen in dezen toen door den rijksveldwachter werden opgeschreven.

— In de Woensdag te Meppel gehouden zitting van den gemeenteraad werd in behandeling genomen het onlangs door de arr. regtbank te Amsterdam gewezen vonnis, betreffende de bekende kwestieuse zaak met de Drentsche kanaal maatschappij. De raad heeft te dezen aanzien, overeenkomstig het advies van den advokaat mr. A. S. van Nierop te Amsterdam, besloten van dit vonnis in appel te komen, echter onder nadere goedkeuring van ged. staten.

Zoo als men zich misschien herinneren zal, hebben ged. staten in der tijd de goedkeuring tot de ontwerpelijke procedure geweigerd; maar is die rand later daarop door Z. M. den Koning gemagtigd.

ROTTERDAM, 16 October. Gisteren is het treurig berigt ontvangen van het vergaan der *Cudandria*. Dit klipper-fregatschip, van de reederij der heeren Koning & Liebert, te Rotterdam, had zijne eerste reis naar Batavia gelukkig volbragt, doch is op zijne reis van daar naar Decima verongelukt. De gezagvoerder van de *Cudandria*, kapt. J. A. C. Gerlach, meldt daaromtrent uit Decima, den 10den Augustus, het volgende:

"Na eene voorspoedige reis van 23 dagen van Batavia, ankerden wij door stilte, bij den Papenberg voor Decima, en lagen wij te wachten op boegseervaartuigen, om het schip verder in de baai te brengen.

Zaturdag morgen was het buijig en regenachtig, waarom ik de bramstengen en ra's liet neerhalen; verder op den dag werd het goed weder, doch er kwamen geene booten. Ik ging zelf naar Decima met de scheepspapieren, om nogmaals aan te dringen, om het schip naar binnen te boegseren; doch door het lastig ceremonieel der Japanezen, kon ik geen booten krijgen vóór den volgenden dag. Ik begaf mij weder aan boord, en toen begon het weer te veranderen. — Hevige buijen en valwinden noodzaakten ons om veel ketting te steken. Des nachts van den 7den op den 8sten nam de wind zoodanig toe, dat wij het tweede anker lieten vallen. In dien tusschentijd was het een volslagen typhon geworden; wij sloegen de beide kettingen tot het eind toe uit, en het schip lag toen vast. Zondag morgen te 12 uur bedaarde het een weinig, doch de wind liep westelijk, zoodat het schip omzwaaide, op de klippen, in welker nabijheid wij lagen, geraakte, en totaal verbrijzelde. Op een matroos na, die bij de poging om mijne arme vrouw te redden is verdronken, zijn wij allen door Gods goedheid gered, niets kunnende bergen dan hetgeen wij aan het lijf hadden; mijne papieren, in één woord alles is verongelukt."

'S HERTOGENBOSCH, 18 October. Woensdag zijn voor het prov. geregtshof van Gelderland de pleidooijen aangevangen in eene voor een groot deel van Noord Brabant hoogst gewigtige procedure. Het betreft het regt van waterlossing door den zoogenaamden Groenendijk, loopende van den Maasdijk door het land van Megen zuidwaarts naar de hooge landen van Berchem. Dit proces dat aan eeuwen heugende geschillen een einde moet maken, is door den hoogen raad naar het hof van Gelderland verwezen, dewijl het hof van Noord-Brabant verklaard had, daarvan geen kennis te kunnen nemen, vermits het merendeel der raadsheeren daarbij als belanghebbenden waren betrokken. De dijk en polderbesturen des lands van Ravenstein en van Dieden vorderen van het dijkbestuur over den Groenendijk de opening van dien dijk en den afvoer van het van boven komend Maas-, peel- en boezemwater, op grond van oude verdragen tusschen de heeren v. Megen en Ravenstein gesloten, bevestigd d[illegible] arbitrale uitspraken van prins *Willem I*, en den markies van Berchem. Als intervenienten in dat proces komen de polderbesturen van Hoog Hemaal, Laag Hemaal, Empel en Meerwijk en van der Eigen hunne belangen verdedigen.

Reeds in 1828 poogden de polderbesturen van Ravenstein en Dieden hun regt van waterlossing door de regterlijke magt te doen handhaven; doch het bekende conflicten-besluit van hetzelfde jaar gaf het gereed middel aan de hand, om hun voornemen te stuiten. Het opgeworpen conflict is nimmer tot afdoening gekomen, tot dat na de intrekking van het besluit omtrent de conflicten, de weg tot den regter weder geopend was. Hiervan hebben genoemde besturen in 1830 gebruik gemaakt; doch door verschillende gemeenten en exceptive verdedigingsmiddelen, zijn zij er eerst thans in geslaagd de zaak ten principale in hooger beroep te doen dienen. Voor de appelerende besturen van Ravenstein en Dieden, voerden mr. Bosmain uit Arnhem, en voor de geïntimeerden mr. Luyben uit 's Bosch, het woord. Het openbaar ministerie zal over vier weken conclusie nemen.

— Aangaande het dezer dagen aan de koninklijke militaire akademie te Breda plaats gehad hebbende zoogenaamde *Bullfeest*, vernemen wij dat daaraan alleen de kadetten van het tweede studiejaar betrokken zijn. De zaak moet zich volgenderwijze hebben toegedragen: Een kadet van het eerste studiejaar (*l'bour*) (groene) werd door een van het tweede studiejaar mishandeld; De geslagene wist niet, toen hem dit gevraagd werd, of wandde voor niet te weten, wie hem mishandeld had. Op aanwijzing van een der onderofficieren werd daarop een van het tweede studiejaar met provoost arrest gestraft. De overige kadetten van dat jaar begaven zich hierna bij den kolonel kommandant der akademie en verzochten het ontslag van [illegible] te kennengeving dat zij wisten, dat de gestrafte onschuldig was daar zij den dader kenden. De kolonel wilde toen dan ook weten wie de schuldige was, doch kreeg daarop ten antwoord, dat zij wel de overtuiging hadden en ook daarvoor instonden, dat hun gestrafte kameraad de schuldige niet was, doch dat zij geene verdere [illegible] dus ook weigerden den schuldigen aan te geven. Het antwoord was, dat de gestrafte dan ook gestraft zou blijven.

De kadetten verzochten zich daarop bij [illegible] [illegible] de studiezaal, droegen daar de zes kadetten [illegible] teillanten van het vierde studiejaar uit, sloten de deuren en begonnen hun zoogenaamd bullefeest, met het uitdoen der lampen, aan stukken slaan der tafels, banken en glasramen, enz. enz., eene schade veroorzakende van ongeveer *f* 300. Bij het onderzoek, dat nu sedert eenige dagen voor den raad der akademie vervolgd wordt, blijven zij allen volstandig weigeren de belhamels te noemen, zoodat er moet besloten zijn, om indien de ware schuldigen niet kunnen uitgevonden worden het geheele tweede jaar voor een zekeren tijd naar de regementen te zenden, om daarbij voor straf als soldaat dienst te doen. Van een anderen kant verneemt men, dat indien die maatregel wordt genomen, allen het voornemen hebben hun ontslag te nemen.

Volgens ander berigt zijn niet die kadetten verwijderd, welke het meest tot de onlusten hadden bijgedragen, maar bereids de 12 oudsten van het tweede studiejaar met verlof tijdelijk huiswaarts gezonden, tot dat een gestreng onderzoek de belhamels zal hebben aangewezen.

AMSTERDAM, 20 October. Maandag middag is uit het huis van bewaring alhier naar Haarlem vervoerd, om aldaar voor den krijgsraad teregt te staan, een jeugdig officier van gezondheid 3de klasse, die in de vorige week door middel van vergif zich van het leven heeft willen berooven, tegelijk met een jong meisje van 22 jaren, dat werkelijk aan de gevolgen dier vergiftiging is overleden. Ten gevolge der weigering van het departement van oorlog, om verlof te verleenen tot het aangaan van een door beiden gewenscht huwelijk, moeten zij opinm hebben ingenomen, met dat ongelukkig gevolg, dat het meisje nog den zelfden dag is overleden, terwijl de jonge man in bewusteloozen toestand is gevonden en naar het gasthuis overgebragt, alwaar hij bijgekomen en nu zijn herstel met rassche schreden te gemoet gaat.

AMSTERDAM, 25 October. Naar men van goederhand verzekerd, is de heer Mounier, predikant bij de Waalsche gemeente alhier, tot hofkapellaan benoemd, doch zal zijne tegenwoordige betrekking niet behoeven vaarwel te zeggen.

— Dat ook het overmatig gebruik van Beijersch bier naar de gevangenis of althans naar het politiebureau kan leiden, heeft gisteren het volgende voorval bewezen:

Zaturdag avond, terwijl zekere heer Meister in de Schotsche zendelingskerk eene voorlezing hield, wendde een man, die juist het koffijhuis had verlaten, waar hij zich aan eenige halve liters bier had vergast en daardoor in opgewonden staat verkeerde, zijne schreden naar die kerk, waar hij op de eerste galerij plaats nam.

Tusschen de voorlezing en het gebed had er toevallig achter hem een gesprek tusschen eenige personen plaats over den aanval, onlangs op ds. Schwartz gepleegd, waarop onze bierklinker met een weinig te veel stemverheffing en emphase uitriep: "Wie kan domine Schwartz vermoorden!" De menigte, in de kerk verzameld, legde natuurlijk die woorden ten kwade uit, verwijderde hem uit het gebouw, en leverde hem aan de politie over, onder de aanklagte van tot moord te hebben aangezet. Gelijk te begrijpen valt, werd de misdadiger, in afwachting van zijn proces, spoedig weder op vrije voeten gesteld.

HAARLEM, 21 October. In de vorige week is door de arrond. regtbank alhier, wegens de overtreding der wet op het personeel, een grutter veroordeeld tot eene geldboete van *f* 205,85 — Van de vier paarden, die hij tot de uitoefening zijner affaire bezigde, had hij er één aangegeven als paard van weelde; evenwel gebruikte hij voor zijn rijtuig niet altijd hetzelfde paard, en het is op grond daarvan, dat de administratie gemeend heeft alle vier paarden als belastbaar te moeten beschouwen. Daar nu sedert jaren het eene gewoonte is geworden, dat zij, die meer paarden voor hun bedrijf houden, er slechts een voor de belasting aangeven, zoo zal de veroordeelde van dit vonnis in hooger beroep komen, ten einde voor zich en allen die met hem in hetzelfde geval verkeeren, uitgemaakt te zien waaraan zij zich hebben te houden.

'S HERTOGENBOSCH, 22 October. De hoofdonderwijzer in de gemeente Linden, beklaagd van op een Zondag in dronkenschap de openbare godsdienstoefening in de R. Katholijke kerk aldaar te hebben gestoord, is gisteren door de arrond. regtbank alhier van genoemd misdrijf vrijgesproken; doch zijn zoon, insgelijks daarvan beklaagd, is schuldig verklaard en in eene geldboete van 50 cent veroordeeld. De officier van justitie is van dit vonnis onmiddellijk in hooger beroep gekomen.

AMERSFOORT, 24 October. Gisteren avond deserteerden uit Harderwijk acht militairen, meerendeels Zwitsers, van het koloniaal werfdepôt. Heden avond is dat achttal door 10 rijksveldwachters en politie agenten van hier, tusschen den Spitsheuvel en het Huis ter Heide, opgevangen en met de noodige zorg in bewaring genomen.

ZWOLLE, 25 October. De arrondissements regtbank alhier heeft in de vorige week uitspraak gedaan in de zaak van Johannes Nieuwenhuis, oud 15 jaren, geboren te Vollenhoven, beklaagd van diefstal met geweld, gepleegd op den openbaren weg onder de gemeente Vollenhoven. De regtbank heeft den beklaagde schuldig verklaard aan het hem ten laste gelegde misdrijf, met oordeel des onderscheids gepleegd, en hem te dier zake veroordeeld tot eene gevangenzetting in een verbeterhuis voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren.

Op een leeftijd van 15 jaren heeft deze bedorven knaap zich reeds als een volleerde booswicht doen kennen, daar het nu de zevende maal is, dat hij zich in handen der justitie bevindt. Hij is namelijk in 1854, wegens verwonding, veroordeeld tot eene cellulaire gevangenisstraf van eene maand; in 1856, insgelijks wegens diefstal tot cellulaire gevangenisstraffen, achtereenvolgens van 4 weken, 4 maanden en twee maanden, en eindelijk in September dezes jaars, ter zake van diefstal met inklimming in een bewoond huis, tot eene cellulaire gevangenisstraf van 6 maanden.

MIDDELBURG, 22 October. Uit Veere meldt men van den 20sten dezer:

Gisteren morgen is door de vereenigde tirailleur compagnien van het 5de regement infanterie op het schietterrein in de duinen bij [illegible] gesloten, waarmede de schietoefeningen voor dit jaar zijn geëindigd, zullende den 4 November aanstaande twee compagnien van hier naar Vlissingen vertrekken.

Des avonds had er in de kazerne een regt krijgsmansfeest plaats, waarbij door eenige onderofficieren, korporaals en manschappen eene tooneelvertooning gegeven werd van het bekende tooneelstuk "De Zeeuwsche schutterij in kantonnement" van den heer Rösch, waartoe de daarvoor bestemde zaal doelmatig was ingerigt en op eene eigenaardige wijze met vlaggen en groen versierd. Voor de goede uitvoering van het tooneelstuk en het daarop gevolgde ballet pantomine komt den uitvoerders alle lof toe.

Jammer dat de vreugde van dien dag zoo zeer werd vergald door eene treurige omstandigheid. Een der soldaten namelijk had het ongeluk in den namiddag van een der corridors tusschen de trappen door, naar beneden te storten, ten gevolge waarvan hij onmiddellijk op de plaats dood bleef. De overledene stond als een zeer oppassend soldaat bekend.

— Gisteren is alhier weder een gebouw, in de lange Sint Pieterstraat, hetwelk tot het houden van openbare godsdienstoefening door de gereformeerde gemeente Onder het kruis is bestemd, als zoodanig ingewijd door den daarbij beroepen predikant H. van den Oever.

— Men schrijft ons uit Goes:

Naar wij vernemen, is thans met meerdere zekerheid de bouw der meermalen besprokene gevangenis alhier, op het daarvoor gesloopte terrein bij de vorige Oostpoort, te gemoet te zien, en zal nog in deze week een begin worden gemaakt met het heijen der proefpalen.

— De provinciale inspecteur van het lager onderwijs in Drenthe, dr. *H. J. Nassau*, heeft thans aan al de onderwijzers in de provincie eene belangrijke circulaire gezonden onder het motto: "Een zaaijer ging uit, om te zaaijen" (Mark 4, 3). Zij bevat een tal van nuttige wenken, opmerkingen en teregtwijzingen, die allezins waardig zijn om onder de aandacht van velen te komen.

"'t Lezen—zoo luidt dan o. a. deze circulaire —zoo ook het schrijven, wel te onderwijzen, is en blijft de hoofdzaak van 't lager onderwijs, welke prijselijke uitbreidingen er nu, of later, ook aan den omvang van 't onderrigt der lagere scholen zullen gegeven worden. De laagste, zoo min als de hoogste trap van beschaving is in onzen tijd zonder deze kundigheden, denkbaar.

"De tegenwoordige schoolwet heeft eenige nieuwe vakken opgenomen v. mbleer en beginselen der natuurkunde onder anderen; zij schijnt velen ter goeder trouw tot de dwaling te hebben doen vervallen, dat vormleer en natuurkunde, van nu af, als 't ware hoofdbestanddeelen van 't lager onderwijs zijn geworden. Dit is verkeerd; lof en dank zal de onderwijzer verdienen, die, met wijs beleid, beide vakken dienstbaar maakt aan de algemeene volksbeschaving; maar niet, zoo hij dit doet ten koste van 't onderwijs in 't lezen, in dat van 't schrijven, of andere gewone vakken. Dit ligt niet in de wet. Zij wil den kring van 't lager onderwijs uitbreiden.

"Schreeuwend te antwoorden en te spreken is bij de schoolkinderen een vrij algemeen gebrek. "Hoe heet die letter, kinderen?" "Lees dat woord eens" Nu zetten de kinderen hunne stem uit, boven haren natuurlijken omvang, en een oorverdoovend geschreeuw klinkt u tegen: "a." "bock!" of welk woord 't wezen mag. Dit is eene groote verkeerdheid. Het naauwkeurende geslacht, hetwelk op school schreeuwend heeft leeren spreken en te huis geene betere voorbeelden heeft, zal, volwassen zijnde, in eigen gezin, bij de leiding van eigene kinderen, schreeuwende en uitvarende met zijne huisgenooten verkeeren schreeuwende en bulderende zijne kinderen gebieden en verbieden. En, zijn deugd en goede zeden van eene zachte spraak niet volstrekt onafscheidelijk, zeker blijft het, dat in een schreeuwend en tierend gezin, bij eene schreeuwende en tierende bevolking, 't goede meer gevaar loopt te verstikken, dan bij eene beschaafde toon- en stemverheffing.

"Van 't begin af gewenne men dan de kinderen aan eene duidelijke wijze van spreken; maar vreemd aan alles, wat naar schreeuwen zweemt. Zonder dit geene ware beschaving."

— Om zich een denkbeeld te kunnen vormen, van den verbazenden omvang der schoenmakerij te Waalwijk (Noordbraband), behoeft men slechts de verzendingen na te gaan, welke 's wekelijks, ja, dagelijks plaats hebben. Zoo heeft onder anderen, en zoo zijn er meer, een schoenmakersbaas *L. E. K.* maandelijks p. m. 1000 paar schoenen, laarzen enz. verzonden. Indien men daarbij in aanmerking neemt, hoeveel bazen er nog zijn, die zelve wekelijks hunne waar ter markt brengen, zoo behoeft men niet verwonderd te zijn, wanneer het getal der verzonden wordende schoenmakersproducten 5000 paar per maand bedraagt. Niettegenstaande de prijs van het leder sedert primo September met 15 cents op het ½ kilo verhoogd is, blijft deze drukke verzending nog steeds voortduren.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

Particuliere brieven uit Batavia logenstraffen de geruchten, welke ter dier stede in omloop waren betreffende de groote oorlogstoerustingen van den Sultan van Djambi. Men herinnert zich dat volgens die geruchten de Sultan een leger van dertig duizend man geregelde troepen onder de wapens gebragt en geduchte sterkten opgerigt had langs den weg, dien de expeditie moest nemen.

De vertraging in de ontscheping der expeditietroepen ontstaan, moet aan zeer natuurlijke redenen worden toegeschreven. De koelies, bestemd om met vaartuigen die troepen tot aan de grenzen van Djambi te vervoeren, waren op den bepaalden tijd niet aangekomen, terwijl het van den anderen kant, daar het stoomschip Celebes tot transporten werd gebezigd, niet mogelijk was geweest den resident van Palembang te doen overkomen, die de expeditie ter leiding der politieke zaken moest vergezellen.

Het *Tijdschrift voor Nederlandsch Indie* geeft eenige verklaringen van het conflict met den Sultan van Djambi, welke mededeeling verdienen. Het Nederlandsche gouvernement wilde het verdrag, met den vader van den tegenwoordigen Sultan gesloten, door een ander vervangen; doch daartoe wilde die vorst niet komen. Ten jare 1857 zond hij een gezant naar den Tumenggung van Singapore. Die gezant was houder van een brief gerigt aan den Sultan van Turkije, waarin de Sultan van Djambi zich over het gedrag van het Nederlandsche gouvernement beklaagde en de tusschenkomst der Porte verzocht. Hij verzocht zijne Turksche Hoogheid hem eenen firman of titel te verleenen, waarbij aan alle natien werd verboden de Djambiezen te verontrusten, benevens dat ook een tijdperk aan den Sultan van Atjin en Poeloe was verleend. Men ziet welk een overdreven denkbeeld de Sultan van Djambi zich van de magt der Ottomannische Porte vormt, maar 't is te zelfder tijd een bewijs, dat hij jegens het Nederlandsche gouvernement niet goedgezind is.

De moeder van den Sultan is door geheel anlere gevoelens bezield. Zij heeft getracht hem aan de eischen van den gouverneur generaal te doen beantwoorden. Maar steunende op de vermeende bescherming van den Sultan van Turkije, volhardt hij in zijne weigering, om in eenige schikking te treden.

Men beweert overigens dat de zaak weinig gewigt heeft, althans indien men ze met beleid behandelt. Men twijfelt niet, dat de invloed der kooplieden te Singapore veel schuld heeft aan het verzet van den Sultan van Djambi, en men vertrouwt dat dit niet uit het oog zal verloren worden.

BELGIE.

Den 14den is het lijk van den heer *Partoes* ter aarde besteld. Vermits het voor de eerste maal was, sedert het bestaan van Belgie als een onafhankelijken staat dat een minister in werkelijke dienst is overleden, zijn ditmaal voor het eerst de wettelijke voorschriften omtrent de begrafenis van een zoodanig lijk, in toepassing gebragt, en is men in Brussel getuige geweest van eene rouwplegtigheid, die in luisterrijkheid alleen is overtroffen geworden door de begrafenis van wijlen de Koningin.

Het lijk is op de begraafplaats te Laeken ter aarde besteld, en is derwaarts overgebragt met een lijkstoet, welke werd geopend door de vier legioenen der Brusselsche burgerwacht. De slippen van het lijkkleed werden gehouden door den prins *de Ligne* en den heer *Verhaegen* (de voorzitters van den Senaat en van de Kamer), en voorts door de ministers *Rogier* en *Tesch*. Achter het lijk volgden de overige ministers, de officieren van het Huis des Konings, de nabestaanden van den overledene, een aantal openbare ambtenaren, vier regementen infanterie en kavallerie, eene sectie artillerie, gala rijtuigen van het Hof en eene menigte vrienden des overleden ministers. De minister *Rogier* heeft met warmte de verdiensten van den overledene gehuldigd en na hem hebben het woord gevoerd de heer *Bidaud*, de secretaris-generaal van het dep. van openbare werken, en de heer *Quételet*, de president der centrale commissie van statistiek, van welke de heer *Partoes* een der werkzaamste leden was.

Allen betreurden den vroegtijdigen dood van dezen man, die, zoon van een metselaarsknecht, zich door verdiensten tot den eersten rang in den Staat had weten te verheffen, en thans, nu hij de vruchten zijner schoone loopbaan zou gaan oogsten, in den ouderdom van 47 jaren door den dood is weggerukt.

— Sedert eenigen tijd wordt in Belgie gezegd dat bij het ministerie een plan in ernstige overweging is, om te geraken tot geheele opheffing der stedelijke accijnsen of verbruiks-belastingen; een doel welks bereiking reeds sedert geruimen tijd, gewenscht, maar door velen onder de vrome wenschen gerekend werd. Dat tijdigt schijnt thans niet ongegrond te zijn; naar gemeld wordt, is het liberale ministerie voornemens in die zaak de hand ijverig aan het werk te slaan.

ENGELAND.

Er gaan in Engeland ook stemmen op tegen het door den heer *Brooke* gedane voorstel om Serawak, op Borneo, onder het gezag der Engelsche kroon te stellen. Zoo betoogt de *Evening Star*, een Londensch blad, dat *Brooke* niet in het regtmatig bezit van Serawak is en alzoo dat grondgebied niet kan verkoopen of afstaan. De dreiging van *Brooke* om, indien zijn voorstel door Engeland afgewezen werd, Serawak aan Frankrijk af te staan, maakt bij dat blad geenen indruk, daar het meent dat het aanbod ook door het Fransche gouvernement ongetwijfeld zou worden afgewezen.

(De *Shipping Gazette* geeft in zijne kolommen een beknopt overzigt van het ontwerp der heeren *F. H. van Vlissingen, c. s.*, voor eene maatschappij tot kolonisatie van een gedeelte der noordwestkust van Borneo. Genoemd blad blijft daarbij niet in gebreke te doen uitkomen, dat, zoowel daardoor als door het uitbreiden van het Nederlandsche element aldaar, een tegenwigt van de Engelsche vestiging op Serawak gevormd en aan de plannen van de Britsche regering en de gelukzoekers van die natie, den bodem ingeslagen zou worden, hetgeen eene aansporing te meer oplevert, om de bedoelingen dezer maatschappij in Nederland op krachtige wijze te ondersteunen.)

RUSLAND.

Naar luid van berigten uit den Kaukasus over Petersburg ontvangen, is de dappere generaal Wrensky op den 16den September j.l. in den strijd tegen de bergbewoners gevallen, waardoor het leger een zwaar verlies heeft geleden. Hij sneuvelde bij gelegenheid van de bestorming van de sterke Kituri. Hieruit blijkt tevens, dat sedert het midden van Augustus nieuwe gevechten met de bergbewoners hebben plaats gehad, waaromtrent nadere berigten tot heden ontbreken.

ITALIE.

Over de nog altijd voortdurende kwestie tusschen de Westersche mogendheden en Napels laat een Duitsch blad zich op de volgende geestige wijze uit:

"Wat Napels aangaat dat rijk is nog altijd de *bete noire* der Westersche mogendheden en de meerderheid dergenen, die zich liberaal noemen. Wij gelooven gaarne dat het en daar vrij slecht uitziet, uitgenomen het heerlijke klimaat en het heerlijke landschap. Ook vinden wij het geheel volgens de orde, dat Frankrijk en Engeland hunne gezanten uit Napels teruggeroepen hebben.— Zij kunnen dat opnemen, zoo als zij willen. Wij gelooven inderdaad, dat er aangenamer plaatsen van verblijf zijn dan een Napolitaansche kerker, maar wij kennen ook het woord der Heilige Schrift over hem, die den splinter in het oog zijns naasten ziet, maar niet den balk in zijn eigen, en mogelijk het Engelsche spreekwoord, dat hij die in een glazen huis woont, niet met steenen moet werpen. De Napolitaansche gevangenissen mogen ongezond zijn — men weet in welken reuk van gezondheid Cayenne staat.

Voor zoo ver wij weten, heeft Engeland het diplomatiek verkeer met Frankrijk niet afgebroken wegens Cayenne. Evenmin heeft hetzelfde land zijn gezant uit Washington teruggeroepen, schoon in de Vereenigde Staten de ellende der slavernij heerscht. Evenmin heeft Pruisen zijne betrekkingen met Engeland gestaakt, omdat in het Britsche leger, en op de Britsche vloot de zweepstraf in zwang is. Niemand die zich zulk een voorstel, en als hij naar herstelling op Napels heeft gemikt, [illegible] [illegible]"

SPANJE.

Volgens berigten uit Barcelona van den 19den dezer, heeft de komst van den heer *de Lesseps* aldaar, aanleiding gegeven tot verscheidene feestelijkheden. Eene zeer talrijke deputatie heeft den heer *de Lesseps* verwelkomd bij zijne aankomst in de stad. In den loop van den avond is een prachtig feest ter zijner eere gegeven. Verscheidene muzijkvereenigingen hebben hem later serenades gebragt. Den 20sten zullen de Franschen, te Barcelona gevestigd den heer *de Lesseps* een diner aanbieden, en ook Vrijdag en Zaturdag a. s. zullen dergelijke feestelijkheden plaats hebben. de verschillende autoriteiten, de handelstand, voorname en andere bewoners der stad en omstreken wedijverden met elkander om den ontwerper van het grootsche plan tot doorgraving van de landengte van Suez met de meeste onderscheiding te behandelen.

— De generaal Prim, graaf van Reus, is benoemd tot bevelhebber over de expeditie, die binnen kort zal worden ondernomen tegen de zeeroovers van het Riff, in Marokko.

DUITSCHLAND.

Men leest in de *Svenska Tidningar*, een Stockholmsch blad, van den 30 September j.l. het volgende:

"Wij hebben een nieuw voorbeeld van den vervolgingsgeest der Zweedsche kerk te vermelden. Deze vervolging is te schandelijker en te onteerender, omdat zij van hoogerhand bekrachtigd is. Men moet zich niet meer verwonderen, dat het volk zich met eene soort van wilde woede op [illegible] dagen pas is een dier ongelukkigen in de omstreken van Stokholm gestorven, aan de gevolgen der mishandelingen, waarmede eenige orthodoxe personen hem en zijne geloofsgenooten overladen, als de hoogste autoriteiten des lands zich op zulk eene verfoeijelijke wijze aan het schenden van "het regt der volken" schuldig maken. Het is ten hoogste schandelijk, dat op hetzelfde tijdstip, dat de Keizer van China de godsdienstvrijheid voor al zijne onderdanen afkondigt, de regering van Zweden een harer deftigste en meest getrouwe onderdanen tot 70 bankrijksdaalders geldboete, of, ingeval van onvermogen, tot 10 dagen gevangenisstraf op water en brood veroordeelt, alleen omdat hij het Zweedsch Lutheranisme had afgezworen, op Zondag en eenige dagen der week godsdienstige vergaderingen ten zijnen huize gehouden en daar voor eenige personen verschillende teksten uit de Heilige Schrift gelezen heeft. Natuurlijk moest de heer Heijdenberg (zoo heet de misdadiger)— verschrikkelijke dwalingen hebben verbreid, hoezeer, blijkens de processtukken, het openbare ministerie en de regter verklaarden, dat de heer Heijdenberg een regtzinnig geloovige was. [illegible] de kroon deze zich alleen tot den Koning om gratie.

Het gerucht was verspreid, dat de regering voornemens was genade te schenken aan de zes wegens verandering van godsdienst, tot verbanning veroordeelde vrouwen, indien zij gratie wilden vragen; maar uit de officieele stukken van deze nieuwe zaak blijkt, dat de Koning geen aanleiding heeft gevonden het verzoek om gratie hem zeer nederig ingediend door een zijner beste en meest getrouwe onderdanen, in te willigen.— Als wij ons aan den eenen kant geheel de barbaarsche wereld, den turkschen Sultan, den Keizer van China, den Bey van Tunis, den Shah van Perzie enz., en aan den anderen kant de beschaafde wereld, Groot-Brittanje, Amerika, Frankrijk, Duitschland enz. voorstellen, wat moeten wij dan van Zweden denken! De Zweedsche regering schaamt zich niet wetten toe te passen, die de Turken en Heidenen tegenwoordig als onteerend en verlagend voor zich veroordeelen!"

— Bij al de verwarring en onrust in Turkije voegt zich groote opgewondenheid tegen de andere mogendheden, als het tegenwoordige kenmerk van den heerschenden volksgeest.

Sedert eenigen tijd, staan al de moskeën tot middernacht open, even als in de gewijde maand ramazan, en Mohammedaansche geestelijken onderhouden er, in de hoogdravende en gezwollene taal van het Oosten, de geloovigen, niet over den ondergang der wereld, zoo als men wegens de verschijning der komeet, zou kunnen denken, maar over den ondergang van het mohamedaansche geloof en van het Turksche rijk. Op elke straat, ontmoet men talrijke groepen, samengeschoold rondom een iman of derwisch, welke hun in hoog ernstigen toon mededeelingen van uiterst klagtigen inhoud doet. Zoo hoorde men bij voorbeeld een derwisch, die zoo even het gebod van den Koran had overtreden door brandewijn te drinken, aan zijne talrijke toehoorders verhalen, dat de Groote Heer van Moskow, die vroeger slechts een knecht van den waren Grooten Heer der wereld geweest was, weldra met een ontelbaar leger in de hoofdstad van het Turksche rijk zou verschijnen en den vertegenwoordiger van den profeet, benevens alle ware geloovigen, zou trachten te verdelgen. En al dat onheil had de Sultan *Abdul Medschid* zichzelf berokkend, door dat hij de hulp van ongeloovigen tot bestrijding van den ongeloovigen Grooten Heer van het Noorden ingeroepen en alzoo de almagt van God en van zijn profeet in twijfel getrokken had.— [illegible]

[illegible]

— Men heeft de Koningin van Pruisen bij haar kortstondig verblijf te Leipzig een geldbeurs [illegible] [illegible]

— Uit Milaan meldt men, dat [illegible] [illegible]

De Nieuwsbode,
VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.
A. POTT, Uitgever.
VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$2.00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daarna niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing – 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito – 0.50
Voor elke volgende plaatsing – 0.25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0.25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)
Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

9de JAARG. NO. 43. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 23 NOVEMBER 1858. GEHEEL NO. 459.

De Nieuwsbode,
IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.
Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	1m	2m	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 35	1 75	[illegible]	[illegible]	[illegible]	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	[illegible]	[illegible]	6	10	13	15
3 sqs	2 00	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	[illegible]	[illegible]	10	14	17	20
col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
col	4 00	5 50	7 00	8	12	15	20	25	30
col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
col	6 50	8 50	10	13	20	25	35	48	55
col	8 00	11	13	18	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 [illegible]. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 18 October. In de vorige week heeft alhier het examen plaats gehad van de kandidaten voor adspirant-ingenieurs van den waterstaat in Nederlandsch Indie. Het aantal kandidaten was 22, meest allen opzigters van den waterstaat hier te lande. Er bestaan ongeveer vijf vacatures.

De aanleiding tot dit examen bestaat hierin, dat meermalen van den minister van kolonien de civiel ingenieurs, afkomstig van de Delftsche akademie, zijn uitgenoodigd, om als adspirant-ingenieurs van den waterstaat naar Oost-Indie te gaan; doch daar het aantal dat zich daartoe aangeboden had, niet genoeg voor de behoefte was, werd, eenigen tijd geleden, besloten een examen in te stellen tot bijwoning waarvan insgelijks de opzigters van den waterstaat geroepen werden.

— Op den 10den dezer is door Z. M. in een bijzonder gehoor ontvangen de generaal v. Manteuffel, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Keizer aller Russen, ten einde den Koning te overhandigen den brief van kennisgeving der geboorte van den grootvorst *Constantin Constantinowitsch*, en alzoo een broeders kind van den Keizer.

— Men verneemt dat de heer dr. Steyn Parvé, voormalig professor aan het athenaeum te Maastricht, thans commies aan het ministerie van binnenlandsche zaken, bezig is met het ontwerpen van eene wet op het middelbaar en hooger onderwijs.

— De trein die eergisteren avond te 10 uur 15 minuten uit Rotterdam is vertrokken, heeft tusschen Capelle en Nieuwkerk eene koe overreden. Daar het beest tusschen de rails lag en de machinist het nog tijdig genoeg bespeurde om de vaart van den trein te verminderen, zijn verdere ongelukken niet voorgekomen en heeft deze ontmoeting slechts eene vertraging van een half uur veroorzaakt. Z. K. H. prins *Hendrik*, zich naar Luxemburg begevende, bevond zich onder de passagiers.

— Men verneemt van goederhand, dat de heer Emile Erlanger, een der chefs van het huis Raphael Erlanger te Frankfort, zich dezer dagen te 's Hage heeft bevonden en aan de regering heeft kenbaar gemaakt, dat eene vereeniging van Nederlandsche en vreemde kapitalisten bereid was alle spoorwegen, waarvan voor het oogenblik hier te lande behoefte bestond, aan te leggen en tot stand te brengen. Deze vereeniging zou het aan te leggen spoorwegnet in gemeen overleg met en onder goedkeuring van het gouvernement vaststellen, en ook vooral zorgen voor de aansluiting van de reeds bestaande lijnen aan de nieuw aan te leggen spoorwegen. De bedoeling van dit voorstel zou echter geenszins zijn, om de reeds met de heeren Sloet en Reuchlin gemaakte schikkingen omver te werpen. In tegendeel zou de vereeniging trachten, indien de concessie van den Noorder spoorweg door de Kamers wordt bekrachtigd, zich met de concessionarissen te verstaan, in dier voege, dat deze zich aan de vereeniging zouden aansluiten. Overigens moet de heer Erlanger zich bereid verklaard hebben, om zoodanige waarborgsom te storten als de Regering mogt noodig oordeelen. De heer Erlanger is eergisteren ter audientie bij Z. M. toegelaten en heeft dit voorstel schriftelijk aan HD. overhandigd.

's GRAVENHAGE, 20 October. Volgens particuliere berigten, is de wetenschappelijke expeditie, welke in Maart ll. met Zr. Ms. stoomschip *Etna* van Amboina naar Nieuw Guinea vertrok, na eene afwezigheid van bijna vier maanden, aldaar behouden, en de opvarenden in goeden welstand teruggekeerd. Dit onderzoek heeft zich voornamelijk uitgestrekt tot de Zuidwest- en Noordkust, en vele plaatsen zijn bezocht geworden, alwaar nog nimmer te voren een Europeaan voet aan land had gezet.

Van Kaap van den Broeke, beneden Speelmansbaai, tot Tandjong Beroe, zijn meest alle streken onderzocht, met de bogt van Lakahie, en van daar de reis verder voortgezet langs de West- en Noordkust, alwaar een geruimetijd in de haven van Dorei aan Geelvinksbaai is moeten worden vertoefd, voor en aleer men den verderen togt naar Humboldtsbaai ondernemen, en dus de uiterste grens der Nederlandsche bezittingen bezoeken kon.

's GRAVENHAGE, 25 October. De Koning heeft aan den stations-chef van den Nederlandschen Rijnspoorweg te Rotterdam, den heer Caspér, doen toekomen een prachtig gouden horlogie van eene bijzondere constructie, als blijk van tevredenheid, wegens de door dien heer betoonde activiteit bij het herhaaldelijk doorreizen van Z. M.

— De heer Swoboda alhier heeft een instrument vervaardigd van zijne eigene vinding, hetwelk moet strekken om op eenvoudige manier de maan naauwkeurig waar te nemen. Dit instrument vergroot 200 maal; de uitvinder hoopt er in te slagen, die vergrooting tot 1600 op te voeren, en meent dat dit instrument van veel belang voor de sterrekunde kan worden.

— Door eenige rederijkerskamers en letterkundige vereenigingen in ons vaderland werd Zaturdag op feestelijke wijze de dag gevierd, waarop voor 200 jaren Vondel als prins der dichters werd gekroond.

LEEUWARDEN, 21 October. De longziekte onder het rundvee in deze provincie, welke reeds zoo menig offer heeft geeischt, is dit jaar gelukkig merkbaar aan het afnemen. Dit blijkt duidelijk bij vergelijking van de navolgende cijfers, die allen zijn genomen over de eerste negen maanden van 1857 en 1858. Gestorven of afgemaakte runderen: in 1857, 6562; 1858, 2726 of 42 pct minder. Nieuwe besmetting in 1857, 1025; in 1858, 502 of 48 pct minder. Ook in vergelijking van 1856, welk jaar over het geheel veel gunstiger was dan in 1857, is nog altijd vermindering merkbaar, daar gedurende de eerste negen maanden van dat jaar 4165 gevallen en 974 nieuwe besmettingen voorkwamen. De winter wordt door deze vermindering dan ook met vrij wat minder ongerustheid dan in de vroegere jaren tegemoet gezien. Niet onbelangrijk schijnt mij hier nog aan te duiden, dat bijna steeds slechts [illegible] door de longziekte [illegible].

ZWOLLE, 22 October. [illegible] wordt [illegible], dat in [illegible] te Koevorden procesverbaal is opgemaakt, tegen den persoon van H. S., wonende te Zwolle, wegens het uiten van lasteringen in een logement aldaar tegen Z. M. den Koning, door hem bij herhaling gepleegd in tegenwoordigheid van een aantal personen, waaronder ook een rijksveldwachter in burgerkleeding. De rijksveldwachter de aantijgingen niet meer kunnende hooren, verwijderde zich, kwam weldra in uniform terug, vroeg naar den naam van den persoon en gaf hem te kennen, dat hij tegen hem procesverbaal ging opmaken wegens zijne gedane lasteringen ten aanhoore van onderscheidene personen, wier namen als getuigen in dezen toen door den rijksveldwachter werden opgeschreven.

— In de Woensdag te Meppel gehouden zitting van den gemeenteraad werd in behandeling genomen het onlangs door de arr. regtbank te Amsterdam gewezen vonnis, betreffende de bekende kwestieuse zaak met de Drentsche kanaalmaatschappij. De raad heeft te dien aanzien, overeenkomstig het advies van den advokaat mr. A. S. van Nierop te Amsterdam, besloten van dit vonnis in appel te komen, echter onder nadere goedkeuring van ged. staten.

Zoo als men zich misschien herinneren zal, hebben ged. staten in der tijd de goedkeuring tot de ontwerpelijke procedure geweigerd; maar is de raad later daartoe door Z. M. den Koning gemagtigd.

ROTTERDAM, 16 October. Gisteren is het treurig berigt ontvangen van het vergaan der *Cadsandria*. Dit klipper-fregatschip, van de reederij der heeren Koning & Liebert, te Rotterdam, had zijne eerste reis naar Batavia gelukkig volbragt, doch is op zijne reis van daar naar Decima verongelukt. De gezagvoerder van de *Cadsandria*, kapt. J. A. C. Gerlach, meldt daaromtrent uit Decima, den 10den Augustus, het volgende:

"Na eene voorspoedige reis van 23 dagen van Batavia, ankerden wij door stilte, bij den Papenberg voor Decima, en lagen wij te wachten op boegseervaartuigen, om het schip verder in de baai te brengen.

Zaturdag morgen was het buiig en regenachtig, waarom ik de bramstengen en ra's liet neer halen; verder op den dag werd het goed weder, doch er kwamen geene booten. Ik ging zelf naar Decima met de scheepspapieren, om nogmaals aan te dringen, om het schip naar binnen te boegseren; doch door het lastig ceremonieel der Japanezen, kon ik geen booten krijgen vóór den volgenden dag. Ik begaf mij weder aan boord, en toen begon het weer te veranderen. — Hevige buijen en valwinden noodzaakten ons om veel ketting te steken. Des nachts van den 7den op den 8sten nam de wind zoodanig toe, dat wij het tweede anker lieten vallen. In dien tusschentijd was het eene volslagen typhon geworden; wij staken de beide kettingen tot het eind toe uit, en het schip lag toen vast. Zondag morgen te 12 uur bedaarde het een weinig, doch de wind liep westelijk, zoodat het schip omzwaaide, op de klippen, in welker nabijheid wij lagen, getaakte, en totaal verbrijzelde. Op een matroos na, die bij de poging om mijne arme vrouw te redden is verdronken, zijn wij allen door Gods goedheid gered, niets kunnende bergen dan hetgeen wij aan het lijf hadden; mijne papieren, in één woord alles is verongelukt."

's HERTOGENBOSCH, 18 October. Woensdag zijn voor het prov. geregtshof van Gelderland de pleidooijen aangevangen in eene voor een groot deel van Noord Brabant hoogst gewigtige procedure. Het betreft het regt van waterlossing door den zoogenaamden Groenendijk, loopende van den Maasdijk door het land van Megen zuidwaarts naar de hooge landen van Berchem. Dit proces dat aan eeuwen heugende geschillen een einde moet maken, is door den hoogen raad naar het hof van Gelderland verwezen, dewijl het hof van Noord-Brabant verklaard had, daarvan geen kennis te kunnen nemen, vermits het meerendeel der raadsheeren daarbij als belanghebbenden waren betrokken. De dijk en polderbesturen des lands van Ravenstein en van Dieden vorderen van het dijkbestuur over den Groenendijk de opening van dien dijk en den afvoer van het van boven komend Maas-, peel- en boezemwater, op grond van oude verdragen tusschen de heeren v. Megen en Ravenstein gesloten, bevestigd door arbitrale uitspraken van prins *Willem I.* en den markies van Berchem. Als intervenienten in dat proces komen de polderbesturen van Hoog Hemaal, Laag Hemaal, Empel en Meerwijk en van der Eigen hunne belangen verdedigen.

Reeds in 1828 poogden de polderbesturen van Ravenstein en Dieden hun regt van waterlossing door de regterlijke magt te doen handhaven, doch het bekende conflicten-besluit van hetzelfde jaar gaf het gereed middel aan de hand, om hun voornemen te stuiten. Het opgeworpen conflict is nimmer tot afdoening gekomen, tot dat na de intrekking van het besluit omtrent de conflicten, de weg tot den regter weder geopend was. Hiervan hebben genoemde besturen in 1830 gebruik gemaakt; doch door verschillende gemeenten exceptieve verdedigingsmiddelen, zijn zij er eerst thans in geslaagd de zaak ten principale in hooger beroep te doen dienen. Voor de appelerende besturen van Ravenstein en Dieden voerden mr. Bosserain uit Arnhem, en voor de geintimeerden mr. Luyben uit 's Bosch, het woord. Het openbaar ministerie zal over vier weken conclusie nemen.

— Aangaande het dezer dagen aan de koninklijke militaire akademie te Breda plaats gehad hebbende zoogenoemde *Bullfeest*, vernemen wij dat daaraan alleen de kadetten van het tweede studiejaar betrokken zijn. De zaak moet zich volgenderwijze hebben toegedragen: Een kadet van het eerste studiejaar (*een bleu* (groene) werd door een van het tweede studiejaar mishandeld. De geslagene wist niet, toen hem dit gevraagd werd, of wenschte niet te weten, wie hem mishandeld had. Op aanwijzing van een der onderofficieren, werd daarop een van het tweede studiejaar met provoost arrest gestraft. De overige kadetten van dat jaar begaven zich hierop bij den kolonel kommandant der akademie en verzochten het ontslag van den gestrafte, onder te kennengeving dat zij wisten, dat de gestrafte onschuldig was daar zij den dader kenden. De kolonel wilde toen vernemen wie de schuldige was, doch kreeg daarop ten antwoord, dat zij wel de overtuiging hadden en ook daarvoor instonden, dat hun gestrafte kameraad de schuldige niet was, doch dat zij geene verraders waren en dus ook weigerden den schuldigen aan te geven. Het antwoord was, dat de gestrafte dan ook gestraft zou blijven.

De kadetten vervoegden zich daarop bij [illegible] [illegible]. Zij begaven zich daarop naar de studiezaal, drongen daar de zes kadetten van het vierde studiejaar uit, sloten de deuren en begonnen hun zoogenaamd bullefeest, met het uitdoen der lampen, aan stukken slaan der tafels, banken en glasramen, enz. enz., eene schade veroorzakende van ongeveer *f* 300. Bij het onderzoek, dat nu sedert eenige dagen voor den raad der akademie vervolgd wordt, blijven zij allen volstandig weigeren de belhamels te noemen, zoodat er moet besloten zijn, om indien de ware schuldigen niet kunnen uitgevonden worden het geheele tweede jaar voor een zekeren tijd naar de regementen te zenden, om daarbij voor straf als soldaat dienst te doen. Van een anderen kant verneemt men, dat indien die maatregel wordt genomen, allen het voornemen hebben hun ontslag te nemen.

Volgens nader berigt zijn niet die kadetten verwijderd, welke het meest tot de onlusten hadden bijgedragen, maar bereids de 12 oudsten van het tweede studiejaar met verlof tijdelijk huiswaarts gezonden, tot dat een gestreng onderzoek de belhamels zal hebben aangewezen.

AMSTERDAM, 20 October. Maandag middag is uit het huis van bewaring alhier naar Haarlem vervoerd, om aldaar voor den krijgsraad teregt te staan, een jeugdig officier van gezondheid 3de klasse, die in de vorige week door middel van vergif zich van het leven heeft willen berooven, tegelijk met een jong meisje van 22 jaren, dat werkelijk aan de gevolgen dier vergiftiging is overleden. Ten gevolge der weigering van het departement van oorlog, om verlof te verleenen tot het aangaan van een door beiden gewenscht huwelijk, moeten zij opium hebben ingenomen, met dat ongelukkig gevolg, dat het meisje nog denzelfden dag is overleden, terwijl de jonge man in bewusteloozen toestand is gevonden en naar het gasthuis overgebragt, alwaar hij bijgekomen en nu zijn herstel met rassche schreden te gemoet gaat.

AMSTERDAM, 25 October. Naar men van goederhand verzekerd, is de heer Mounier, predikant bij de Waalsche gemeente alhier, tot hof kapellaan benoemd, doch zal zijne tegenwoordige betrekking niet behoeven vaarwel te zeggen.

— Dat ook het overmatig gebruik van Beijersch bier naar de gevangenis of althans naar het politiebureau kan leiden, heeft gisteren het volgende voorval bewezen:

Zaturdag avond, terwijl zekere heer Meister in de Schotsche zendelingskerk eene voorlezing hield, wendde een man, die juist het koffijhuis had verlaten, waar hij zich aan eenige halve liters bier had vergast en daardoor in opgewonden staat verkeerde, zijne schreden naar die kerk, waar hij op de eerste galerij plaats nam.

Tusschen de voorlezing en het gebed had er toevallig achter hem een gesprek tusschen eenige personen plaats over den aanval, onlangs op ds. Schwartz gepleegd, waarop onze bierlinker met een weinig te veel stemverheffing en emphase uitriep: "Wie kan domine Schwartz vermoorden!" De menigte, in de kerk verzameld, legde natuurlijk die woorden ten kwade uit, verwijderde hem uit het gebouw, en leverde hem aan de politie over, onder de aanklagte van tot moord te hebben aangezet. Gelijk te begrijpen valt, werd de misdadiger, in afwachting van zijn proces, spoedig weder op vrije voeten gesteld.

HAARLEM, 21 October. In de vorige week is door de arrond. regtbank alhier, wegens de overtreding der wet op het personeel, een grutter veroordeeld tot eene geldboete van *f* 205.85 — Van de vier paarden, die hij tot de uitoefening zijner affaire bezigde, had hij er één aangegeven als paard van weelde; evenwel gebruikte hij voor zijn rijtuig niet altijd hetzelfde paard, en het is op grond daarvan, dat de administratie gemeend heeft alle vier paarden als belastbaar te moeten beschouwen. Daar nu sedert jaren het eene gewoonte is geworden, dat zij, die meer paarden voor hun bedrijf houden, er slechts een voor de belasting aangeven, zoo zal de veroordeelde van dit vonnis in hooger beroep komen, ten einde voor zich en allen die met hem in hetzelfde geval verkeeren, uitgemaakt te zien waaraan zij zich hebben te houden.

's HERTOGENBOSCH, 21 October. De hoofdonderwijzer in de gemeente Linden, beklaagd van op een Zondag in dronkenschap de openbare godsdienstoefening in de R. Katholijke kerk aldaar te hebben gestoord, is gisteren door de arrond. regtbank alhier van genoemd misdrijf vrijgesproken; doch zijn zoon, insgelijks daarvan beklaagd, is schuldig verklaard en in eene geldboete van 50 cent veroordeeld. De officier van justitie is van dit vonnis onmiddelijk in hooger beroep gekomen.

AMERSFOORT, 24 October. Gisteren avond deserteerden uit Harderwijk acht militairen, meerendeels Zwitsers, van het koloniaal werf depôt. Heden avond is dat achttal door 10 rijksveldwachters en politie agenten van hier, tusschen den Spitsheuvel en het Huis ter Heide, opgevangen en met de noodige zorg in bewaring genomen.

ZWOLLE, 25 October. De arrondissements regtbank alhier heeft in de vorige week uitspraak gedaan in de zaak van Johannes Nieuwenhuis, oud 15 jaren, geboren te Vollenhoven, beklaagd van diefstal met geweld, gepleegd op den openbaren weg onder de gemeente Vollenhoven. De regtbank heeft den beklaagde schuldig verklaard aan het hem ten laste gelegde misdrijf, met oordeel des onderscheids gepleegd, en hem te dier zake veroordeeld tot eene gevangenzetting in een verbeterhuis voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren.

Op een leeftijd van 15 jaren heeft deze bedorven knaap zich reeds als een volleerde booswicht doen kennen, daar het nu de zevende maal is,—dat hij zich in handen der justitie bevindt. Hij is namelijk in 1854, wegens verwonding, veroordeeld tot eene cellulaire gevangenisstraf van eene maand; in 1856, insgelijks wegens diefstal tot cellulaire gevangenisstraffen, successivelijk van 4 weken, 4 maanden en twee maanden, en eindelijk in September dezes jaars, ter zake van diefstal met inklimming in een bewoond huis, tot eene cellulaire gevangenisstraf van 6 maanden.

MIDDELBURG, 29 October. Uit Veere meldt men van den 20sten dezer:

Gisteren morgen is door de vereenigde tirailleur compagnien van het 5de regement infanterie op het schietterrein in de duinen prijs geschoten, waarmede de schietoefeningen voor dit jaar zijn geeindigd, zullende den 3 November aanstaande twee compagnien van hier naar Vlissingen vertrekken.

Des avonds had er in de kazerne een regt krijgsmansfeest plaats, waarbij door eenige onderofficieren, korporaals en manschappen eene voorstelling gegeven werd van het bekende tooneelstuk "De Zeeuwsche schutterij in kantonnement" van den heer Rysch, waartoe de daarvoor bestemde zaal doelmatig was ingerigt en op eene eigenaardige wijze met vlaggen en groen versierd. Voor de goede uitvoering van het tooneelstuk en het daarop gevolgde ballet pantomine komt den uitvoerders alle lof toe.

Jammer dat de vreugde van dien dag zoo zeer werd vergald door eene treurige omstandigheid. Een der soldaten namelijk had het ongeluk in den namiddag van een der corridors tusschen de trappen door, naar beneden te storten, ten gevolge waarvan hij onmiddelijk op de plaats dood bleef. De overledene stond als een zeer oppassend soldaat bekend.

— Gisteren is alhier weder een gebouw, in de lange Sint Pieterstraat, hetwelk tot het houden van openbare godsdienstoefening door de gereformeerde gemeente Onder het kruis is bestemd, als zoodanig ingewijd door den daarbij beroepen predikant H. van den Oever.

— Men schrijft ons uit Goes:

Naar wij vernemen, is thans met meerdere zekerheid de bouw der meermalen besprokene gevangenis alhier, op het daarvoor gesloopte terrein bij de vorige Oostpoort, te gemoet te zien, en zal nog in deze week een begin worden gemaakt met het heijen der proefpalen.

— De provinciale inspecteur van het lager onderwijs in Drenthe, dr. *H. J. Nassau*, heeft thans aan al de onderwijzers in de provincie eene belangrijke circulaire gezonden onder het motto: "Een zaaijer ging uit om te zaaijen" (Mark 4, 3). Zij bevat een tal van nuttige wenken, opmerkingen en teregtwijzingen, die allezins waardig zijn om onder de aandacht van velen te komen.

"'t Lezen—zoo luidt dan o. a. deze circulaire —en ook het schrijven, wel te onderwijzen, is en blijft de hoofdzaak van 't lager onderwijs, welke prijselijke uitbreidingen er nu, of later, ook aan den omvang van 't onderrigt der lagere scholen zullen gegeven worden. De laagste zoo min als de hoogste trap van beschaving is in onzen tijd zonder deze kundigheden, denkbaar.

"De tegenwoordige schoolwet heeft eenige nieuwe vakken opgenomen, vormleer en beginselen der natuurkunde onder anderen; zij schijnt velen ter goeder trouw tot de dwaling te hebben doen vervallen, dat vormleer en natuurkunde, van nu af, als 't ware hoofdbestanddeelen van 't lager onderwijs zijn geworden. Dit is verkeerd; lof en dank zal de onderwijzer verdienen, die, met wijs beleid, beide vakken dienstbaar maakt aan de algemeene volksbeschaving; maar niet, zoo hij dit doet ten koste van 't onderwijs in 't lezen, in dat van 't schrijven, of andere gewone vakken. Dit ligt niet in de wet. Zij wil den kring van 't lager onderwijs uitbreiden.

"Schreeuwend te antwoorden en te spreken is bij de schoolkinderen een vrij algemeen gebrek. "Hoe heet die letter, kinderen?" "Lees dat woord eens" Nu zetten de kinderen hunne stem uit, boven haren natuurlijken omvang, en een oorverdoovend geschreeuw klinkt u tegen: "a," "boek!" of welk woord 't wezen mag. Dit is eene groote verkeerdheid. Het aankomende geslacht, hetwelk op school schreeuwend heeft leeren spreken en te huis geene betere voorbeelden heeft, zal, volwassen zijnde, in eigen gezin, bij de leiding van eigene kinderen, schreeuwende en uitvarende met zijne huisgenooten verkeeren schreeuwende en bulderende zijne kinderen gebieden en verbieden. En, zijn deugd en goede zeden van eene zachte spraak niet volstrekt onafscheidelijk, zeker blijft het, dat in een schreeuwend en tierend gezin, bij eene schreeuwende en tierende bevolking, 't goede meer gevaar loopt te verstikken, dan bij eene beschaafde toon- en stemverheffing.

"Van 't begin af gewenne men dan de kinderen aan eene duidelijke wijze van spreken; maar vreemd aan alles, wat naar schreeuwen zweemt. Zonder dit geene ware beschaving."

— Om zich een denkbeeld te kunnen vormen, van den verbazenden omvang der schoenmakerij te Waalwijk (Noordbraband), behoeft men slechts de verzendingen na te gaan, welke 's wekelijks, ja, dagelijks plaats hebben. Zoo heeft onder anderen, en zoo zijn er meer, een schoenmakersbaas *L. E. K*, maandelijks p. m. 1000 paar schoenen, laarzen enz. verzonden. Indien men daarbij in aanmerking neemt, hoeveel bazen er nog zijn, die zelve wekelijks hunne waar ter markt brengen, zoo behoeft men niet verwonderd te zijn, wanneer het getal der verzonden worden de schoenmakersproducten 5000 paar per maand bedraagt. Niettegenstaande de prijs van het leder sedert primo September met 15 cents op het ½ kilo verhoogd is, blijft deze drukke verzending nog steeds voortduren.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

Partikuliere brieven uit Batavia logenstraffen de geruchten, welke ter dier stede in omloop waren betreffende de groote oorlogstoerustingen van den Sultan van Djambi. Men herinnert zich dat volgens die geruchten de Sultan een leger van dertig duizend man geregelde troepen onder de wapens gebragt en geduchte sterkten opgerigt had langs den weg, dien de expeditie moest nemen.

De vertraging in de ontscheping der expeditietroepen ontstaan, moet aan zeer natuurlijke redenen worden toegeschreven. De koelies, bestemd om met vaartuigen die troepen tot aan de grenzen van Djambi te vervoeren, waren op den bepaalden tijd niet aangekomen, terwijl het van den anderen kant, daar het stoomschip Celebes tot transporten werd gebezigd, niet mogelijk was geweest den resident van Palembang te doen overkomen, die de expeditie ter leiding der politieke zaken moest vergezellen.

Het *Tijdschrift voor Nederlandsch Indie* geeft eenige verklaringen van het conflict met den Sultan van Djambi, welke mededeeling verdienen. Het Nederlandsche gouvernement wilde het verdrag, met den vader van den tegenwoordigen Sultan gesloten, door een ander vervangen; doch daarvan wilde, die vorst, niet hooren. Ten jare 1857 zond hij een gezant naar den Tumenggung van Singapore. Die gezant was drager van een brief gerigt aan den Sultan van Turkije, waarin de Sultan van Djambi zich over het gedrag van het Nederlandsche gouvernement beklaagde en de tusschenkomst der Porte verzocht. Hij verzocht zijne Turksche Hoogheid hem een firman of tjap te verleenen, waarbij aan alle natien werd verboden de Djambiezen te verontrusten, bewerende dat zulk een tjap aan den Sultan van Atjih en Poeler was verleend. Men ziet, welk een overdreven denkbeeld de Sultan van Djambi zich van de magt der Ottomannische Porte vormt; maar 't is te gelijker tijd een bewijs, dat hij jegens het Nederlandsche gouvernement niet goedgezind is.

De moeder van den Sultan is door geheel anders gevoelens bezield. Zij heeft getracht hem aan de eischen van den gouverneur generaal te doen beantwoorden. Maar steunende op de vermeende bescherming van den Sultan van Turkije, volhardt hij in zijne weigering, om in eenige schikking te treden.

Men beweert overigens dat de zaak weinig gewigt heeft, althans indien men ze met beleid behandelt. Men twijfelt niet dat de invloed der kooplieden te Singapore veel schuld heeft aan het verzet van den Sultan van Djambi, en men vertrouwt dat dit niet uit het oog zal verloren worden.

BELGIE.

Den 14den is het lijk van den heer *Partoes* ter aarde besteld. Vermits het voor de eerste maal was sedert het bestaan van Belgie als een onafhankelijken staat dat een minister in werkelijke dienst is overleden, zijn dit maal voor het eerst de wettelijke voorschriften omtrent de begrafenis van een zoodanig lijk, in toepassing gebragt, en is men in Brussel getuige geweest van eene rouwplegtigheid, die in luisterrijkheid is overtroffen geworden door de begrafenis van wijlen de Koningin.

Het lijk is op de begraafplaats te Laeken ter aarde besteld, en is derwaarts overgebragt met een lijkstoet, welke werd geopend door de vier legioenen der Brusselsche burgerwacht. De slippen van het lijkkleed werden gehouden door den prins *de Ligne* en den heer *Verhaegen* (de voorzitters van den Senaat en van de Kamer), en voorts door de ministers *Rogier* en *Tesch*. Achter het lijk volgden de overige ministers, de officieren van het Huis des Konings, de nabestaanden van den overledene, een aantal openbare ambtenaren, vier regementen infanterie en kavallerie, eene sectie artillerie, gala rijtuigen van het Hof en eene menigte vrienden des overleden ministers. De minister *Rogier* heeft met warmte de verdiensten van den overledene gehuldigd en na hem hebben het woord gevoerd de heer *Bidaud*, de secretaris-generaal van het dep. van openbare werken, en de heer *Quételet*, de president der centrale commissie van statistiek, van welke de heer *Partoes* een der werkzaamste leden was.

Allen betreurden den vroegtijdigen dood van dezen man, die, zoon van een metselaarsknecht, zich door verdiensten tot den eersten rang in den Staat had weten te verheffen, en thans, nu hij de vruchten zijner schoone loopbaan zou gaan oogsten, in den ouderdom van 47 jaren door den dood is weggerukt.

— Sedert eenigen tijd wordt in Belgie gezegd dat bij het ministerie een plan in ernstige overweging is, om te geraken tot geheele opheffing der stedelijke accijnsen of verbruiks-belastingen; een doel welks bereiking reeds sedert geruimen tijd gewenscht, maar door velen onder de vrome wenschen gerekend werd. Dat berigt schijnt thans niet ongegrond te zijn; naar gemeld wordt, is het liberale ministerie voornemens in die zaak de hand ijverig aan het werk te slaan.

ENGELAND.

Er gaan in Engeland ook stemmen op tegen het door den heer *Brooke* gedane voorstel, om Serawak, op Borneo, onder het gezag der Engelsche kroon te stellen. Zoo betoogt de *Evening Star*, een Londensch blad, dat *Brooke* niet in het regtmatig bezit van Serawak is en alzoo dat grondgebied niet kan verkoopen of afstaan. De dreiging van *Brooke* om, indien zijn voorstel door Engeland afgewezen wierd, Serawak aan Frankrijk af te staan, maakt bij dat blad geenen indruk, daar het meent dat het aanbod ook door het Fransche gouvernement ongetwijfeld zou worden afgewezen.

(De *Shipping Gazette* geeft in zijne kolommen een beknopt overzigt van het ontwerp, der heeren *E. H. van Vlissingen*, c. s., voor eene maatschappij tot kolonisatie van een gedeelte der noordwestkust van Borneo. Genoemd blad blijft daarbij niet in gebreke te doen uitkomen, dat, zoowel daardoor als door het uitbreiden van het Nederlandsche element aldaar, een tegenwigt van de Engelsche vestiging op Serawak gevormd en aan de plannen van de Britsche regering en de gelukzoekers van die natie, den bodem ingeslagen zou worden, hetgeen eene aansporing te meer oplevert, om de bedoelingen dezer maatschappij in Nederland op krachtige wijze te ondersteunen.)

RUSLAND.

Naar luid van berigten uit den Kaukasus over Petersburg ontvangen, is de dappere generaal Wrensky, op den 16den September j.l. in den strijd tegen de bergbewoners gevallen, waardoor het leger een zwaar verlies heeft geleden. Hij sneuvelde bij gelegenheid van de bestorming van de sterke Kituri. Hieruit blijkt tevens, dat sedert het midden van Augustus nieuwe gevechten met de bergbewoners hebben plaats gehad, waaromtrent nadere berigten tot heden ontbreken.

ITALIE.

Over de nog altijd voortdurende kwestie tusschen de Westersche mogendheden en Napels laat een Duitsch blad zich op de volgende geestige wijze uit:

"Wat Napels aangaat dat rijk is nog altijd de *bete noire* der Westersche mogendheden en de meerderheid dergenen die zich liberaal noemen. Wij gelooven gaarne dat het er daar vrij slecht uitziet, uitgenomend het heerlijke klimaat en het heerlijke landschap. Ook vinden wij het geheel volgens de orde, dat Frankrijk en Engeland hunne gezanten uit Napels teruggeroepen hebben.— Zij kunnen dat opnemen zoo als zij willen. Wij gelooven inderdaad, dat er aangenamer plaatsen van verblijf zijn dan een Napolitaansche kerker, maar wij kennen ook het woord der Heilige Schrift over hem, die den splinter in het oog zijns naasten ziet, maar niet den balk in zijn eigen, en insgelijk het Engelsche spreekwoord, dat hij, die in een glazen huis woont, niet met steenen moet werpen. De Napolitaansche gevangenissen mogen ongezond zijn — men weet in welken trek van gezondheid Cayenne staat.

Voor zoo ver wij weten, heeft Engeland het diplomatiek verkeer met Frankrijk niet afgebroken wegens Cayenne. Evenmin heeft het eenig land zijn gezant uit Washington teruggeroepen, hoewel in de Vereenigde Staten de ellendigste slavernij heerscht. Evenmin heeft Pruissen zijne betrekkingen met Engeland [illegible], omdat in het Britsche leger en op de Britsche vloot de zweepstraf in zwang is. Niemand die zich uitgeeft voorbij, en als hij naar hartelust op Napels heeft gescholden, [illegible] [illegible] dig?

SPANJE.

Volgens berigten uit Barcelona van den 19den dezer, heeft de komst van den heer *de Lesseps* aldaar, aanleiding gegeven tot verscheidene feestelijkheden. Eene zeer talrijke deputatie heeft den heer *de Lesseps* verwelkomd bij zijne aankomst in de stad. In den loop van den avond is een prachtig feest ter zijner eere gegeven. Verscheidene muzijkvereenigingen hebben hem later serenades gebragt. Den 20sten zullen de Franschen te Barcelona gevestigd den heer *de Lesseps* een diner aanbieden, en ook Vrijdag en Zaturdag a. s. zullen dergelijke feestelijkheden plaats hebben, de verschillende autoriteiten, de handelstand, voorname en andere bewoners der stad en omstreken wedijverden met elkander om den ontwerper van het grootsche plan tot doorgraving van de landengte van Suez met de meeste onderscheiding te behandelen.

— De generaal Prim, graaf van Reus, is benoemd tot bevelhebber over de expeditie, die binnen kort zal worden ondernomen tegen de zeeroovers van het Riff, in Marokko.

DUITSCHLAND.

Men leest in de *Svenska Tidningar*, een Stockholmsch blad, van den 30 September j.l. het volgende:

"Wij hebben een nieuw voorbeeld van den vervolgingsgeest der Zweedsche kerk te vermelden. Deze vervolging is te schandelijker en te onteerender, omdat zij van hoogerhand bekrachtigd is. Men moet zich niet meer verwonderen, dat het volk zich met eene soort van wilde woede op [illegible]. Voor weinige dagen pas is een dier ongelukkigen in de omstreken van Stockholm gestorven, aan de gevolgen der mishandelingen, waarmede eenige orthodoxe personen hem in zijne cel [illegible] overladen, als de hoogste autoriteiten des lands zich op zulk eene verfoeijelijke wijze aan het schenden van "het regt der volken" schuldig maken. Het is ten hoogste schandelijk, dat op hetzelfde tijdstip, dat de Keizer van China de godsdienstvrijheid voor al zijne onderdanen afkondigt, de regering van Zweden een harer deftigste en meest getrouwe onderdanen tot 70 bankrijksdaalders geldboete, of, ingeval van onvermogen, tot 10 dagen gevangenisstraf op water en brood veroordeelt, alleen omdat hij het Zweedsch Lutheranisme had afgezworen, op Zondag en eenige dagen der week godsdienstige vergaderingen ten zijnen huize gehouden en daar voor eenige personen verschillende teksten uit de Heilige Schrift gelezen heeft. Natuurlijk moet de heer Heijenberg (zoo heet de misdadiger) — "verschrikkelijke" dwalingen hebben verbreid, hoezeer, blijkens de processtukken, het openbare ministerie en de regter verklaarden, dat de heer Heijenberg een volkomen geloovige was. In appel is het vonnis bevestigd en de veroordeelde wendde zich alsnu tot den Koning om gratie.

"Het gerucht was verspreid, dat de regering voornemens was genade te schenken aan de zes wegens verandering van godsdienst, tot verbanning veroordeelde vrouwen, indien zij gratie wilden vragen; maar uit de officiëele stukken van deze nieuwe zaak blijkt, dat de Koning geen aanleiding heeft gevonden het verzoek om gratie hem zeer nederig ingediend door een zijner beste en meest getrouwe onderdanen, in te willigen.— Als wij ons aan den eenen kant geheel de barbaarsche wereld, den turkschen Sultan, den Keizer van China, den Bey van Tunis, den Shah van Persie enz., en aan den anderen kant de beschaafde wereld, Groot-Brittanje, Amerika, Frankrijk, Duitschland enz. voorstellen, wat moeten wij dan van Zweden denken! De Zweedsche regering schaamt zich niet wetten toe te passen, die de Turken en Heidenen tegenwoordig als onteerend en verlagend voor zich veroordeelen!"

— Bij al de verwarring en onrust in Turkije voegt zich groote opgewondenheid tegen de andere mogendheden, als het tegenwoordige kenmerk van den heerschenden volksgeest.

Sedert eenigen tijd, staan al de moskeen tot middernacht open, even als in de gewijde maand ramazan, en Mohammedaansche geestelijken houden er, in den hoogdravende en gezwollen taal van het Oosten, de geloovigen, niet enkel den ondergang der wereld, zoo als men wegens de verschijning der komeet, zou kunnen denken, maar even den ondergang van het mohamedaansche geloof en van het Turksche rijk. In elke straat ontmoet men talrijke groepen, samengeschoold rondom een iman of derwisch, welke hun in hoog ernstigen toon mededeelingen van uiterst kluchtigen inhoud doet. Zoo hoorde men bij voorbeeld een derwisch, die zoo even het gebod van den Koran had overtreden door brandewijn te drinken, aan zijne talrijke toehoorders vertellen, dat de Groote Heer van Moskow, die vroeger slechts een knecht van den waren Grooten Heer der wereld geweest was, weldra met een ontelbaar leger in de hoofdstad van het Turksche rijk zou verschijnen en den vertegenwoordiger van den profeet, benevens alle ware geloovigen, zou trachten te verdelgen. Dat al dit onheil had de Sultan *Abdul Medschid* zichzelf berokkend, door dat hij de hulp van ongeloovigen tot bestrijding van den opregtsten Grooten Heer van het Noorden ingeroepen en alzoo de almagt van God en van diens profeet in twijfel getrokken had.— Het gevolg daarvan was, dat de ongeloovigen, vroeger dienaren des Sultans, zich tot gebieders opwierpen en niets anders deden dan de voorschriften van den Koran en de daarin tegen de ongeloovigen gestelde bedreigingen uit te roeijen; en terwijl het Turksche volk, dat alles lijdzaam duldde, zeide de prediker verder, dat God besloten had het geheel uit te roeijen, doch tijd tot berouw en verbetering willende geven, had hij de komeet als een waarschuwend teeken gezonden."

— Men heeft de Koningin van Pruisen bij haar kortstondig verblijf te Leipzig een geldkist van Fransche [illegible] [illegible]. De dief is nog niet ontdekt [illegible] [illegible] [illegible] van policie uit Berlijn ter opsporing naar Leipzig is gegaan.

— Uit Milaan meldt men, dat een zeker Siciliaan, sedert een paar jaren verliefd op *Virginia Verdi*, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROENEBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

WOENSDAG, 24 NOVEMBER 1858.

AFKONDIGING.

Door de goede Voorzienigheid Gods is er weder een jaar voorbij gegaan, en deszelfs herinneringen en vruchten zijn opgezameld. Jegens het gansche menschdom heeft Hij overvloedige genadebewijzen aan den dag gelegd, en op ons ontelbare zegeningen uitgestort.—Zaaitijd en oogst kwamen en zijn voorbij gegaan, en de vette aarde heeft haren grooten oogst en hare vruchten opgebragt, dragende elke boom en elke plant zaden naar hunnen aard. Zijne boog is nog in de wolken geweest. Zijne tuchtroede is terug gehouden, en de pest, die in de duisternis wandelt, en de vernieling, die op den middag woedt, zijn ons voorbij gegaan.

De gansche aarde heeft verbaasd gestaan bij de gestadige en verwonderingwekkende vorderingen en goede uitkomsten in wetenschap en kunst, en in verstandelijke ontwikkeling. Alle neringen en bedrijven hebben overal den uitslag gehad, dien zij verdiend hebben. In alle lofwaardige en nuttige dingen hebben wij den goedkeurenden glimlach ontvangen van onzen Vader, die in den Hemel is.

Zijn werk is eervol en roemrijk, en zijne geregtigheid duurt eeuwig.

Hij heeft Zijne wonderbare werken gewrocht, om in aandenken te blijven; de heer is genadig en vol mededoogen.

De vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid; een goed verstand hebben allen, die zijne geboden gehoorzamen; Zijn lof duurt eeuwig.

Voor al Zijne goedheden en barmhartigheden, en liefdevolle teederheid en zorg, zijn wij Hem de hulde van dankbare, nederige en gehoorzame harten verschuldigd. Eene eerwaardige en wijselijk ingestelde gewoonte opvolgende, stel ik daarom **Donderdag, den 25 dag van November** aan tot eenen dag van dankzegging en gebed en lof. En ik beveel dien dag der waarneming van het goede volk dezes Staats aan, hetzelve gelastende op denzelven zich van alle wereldsche beroepen en bezigheden te onthouden, behalve slechts werken van noodzakelijkheid en liefdadigheid.

In getuigenis waarvan ik hieronder mijnen naam heb geteekend, en het Groote Zegel van den Staat van Wisconsin heb laten aanhechten.

L. S.

Gedaan te Madison, den 21sten dag van October, in het jaar onzes Heeren, een duizend acht honderd acht en vijftig.

Door den Gouverneur,

ALEX. W. RANDALL.

J. D. RUGGLES. Ass't Secr. van Staat.

De Bijbel ten opzigte der slavernij van het Zuiden.

Naar het Engelsch van WILLIAM MORRIS, PROFESSOR IN DE BIJBELSCHE GODGELEERDHEID.

"Naar de wet en naar de getuigenis: als zij niet spreken overeenkomstig dit woord, dan is het omdat er geen licht in hen is."—*Jesaja.*

VERVOLG.

De afstammelingen van Kanaän worden in een vroeg tijdperk in eenen staat van politieke onderwerping gevonden. Zelfs in de dagen van Abraham — toen "hunne ongeregtigheden nog niet vol waren"—was de wraakfiool van Noach reeds begonnen uitgestort te worden. — En zoodanig waren de gruwelen van een gedeelte hunner, dat God hen niet langer op de aarde kon duiden, en hen daarom naar het "eeuwige vuur" zond, door hetwelk zij zelve en hunne steden geheel vernield werden. — (Gen. XIX: 24—28.)

Den loop der gebeurtenissen volgende, bevinden wij dat, toen de Israëlieten het beloofde land binnentrokken, de Kanaänieten, die door hunne uitstekende goddeloosheid het land verbeurd hadden, onder het juk werden gebragt, en grootendeels vernield, door de nationale afstammelingen van Sem, in de linie van Abraham.—Hen, wier leven gespaard werd, zullen wij weder bejegenen, als wij de wetten van Moses en van God onderzoeken.

De afstammelingen van Japheth moesten ook de Kanaänieten onderwerpen; en dit geschiedde ook. Sidon was vernederd; maar Tyrus, de politieke afstammeling van Sidon, stak nog uittergend zijn hoofd op. Ter gelegener tijd echter nam Nebuchadnesar die stad in, en verwoestte dezelve. Doch de Kanaänieten waren een levendig, zoo wel als een goddeloos volk, en een twee de Tyrus verrees op een eiland nabij de plaats waar het eerste gestaan had. Dit kon de ramp des profetischen vloeks wel uitstellen, maar niet afwenden. Alexander van Macedonië, iemand uit het geslacht van Japheth, kwam, en voor hem en zijne zegevierende Grieken viel de laatste stad, Cyprus, en was niet meer.

Doch een overblijfsel der Kanaänieten scheen den vloek ontkomen te zijn. Zij hadden eene schuilplaats gezocht op de zuidelijke kust der Middellandsche zee, en Carthago verrees, om met Rome over het gebied der wereld te strijden. De Punische oorlogen volgden. Hannibal handhaafde eenigen tijd zijne dapperheid en zijne kunde; zijne Kanaänietische legerbenden beantwoordden aan den heerschzuchtigen wil van derzelver aanvoerder, en hij bragt zijne heerschzuchtige wapenen tot in het hartje van Italie, en digt bij de poorten van Rome. Doch, door tegenspoed overstelpt, en door kwade raadgevingen misleid, keerde hij terug, en werd verslagen:—

Zie Kanaän's vloek—zie d' ondergang
Wie boven 't hoofd hem hangen;
Door Japheth wordt volbragt,
Wat Sem heeft aangevangen.

De Romeinsche legioenen voltooiden de uitroeijing der Kanaänieten, Scipio Africanus brandde Carthago tot den grond af; duizenden van deszelfs inwoners kwamen in de vlammen om; de Romeinsche senaat kondigde af, dat de muren zouden gesloopt worden, zoodat er geen spoor van de stad of het volk overbleef; en het voorzegde vonnis der Kanaänieten was volbragt en bezegeld. De fiool des toorns van Noach was tot op den droesem uitgegoten; en Kanaän, de vervloekte, was niet meer. "Waarlijk, er is een God die de aarde oordeelt."

"*Vervloekt zij Kanaän,*" is een vreesselijk woord; maar dezelfs donderwolken daalden nimmer neder op de hoofden der mishandelde stammen van Afrika. De waarheid hiervan wordt duidelijk bewezen door de profetiën, de aardrijkskunde en de geschiedenis; doch de geleerde beschermheeren der slavernij hebben deze getuigenis trachten te vervalschen, door eene ontkenning der waarheid. Zij kunnen zulks gedaan hebben door de uitnemendheid hunner verstandelijke vermogens; maar Satan heeft een magtig verstand, en toch is hij de vader der leugens, en de oorsprong van elke ontkenning der waarheden Gods.

De geleerde verdedigers der vrijheid mogen eene uitstekendheid van verstandelijke grootheid bezitten; maar hunne zedelijke hoedanigheden zijn aan even zoo regtvaardige en redelijke twijfeling onderhevig: want zij hebben eene soort van zedelooze en krampachtige stoutmoedigheid, die als bewijsgrond zoiden voorkomt, en in den hoogsten graad onverstandig is. Zij hebben eene verdediging gezocht voor hunne eigenaardige instelling op de bladzijde, die de onnatuurlijke boosheid van Cham vermeldt; en zij hebben dit gedaan, omdat zij wel weten dat dezelfde soort van onnatuurlijke onbetamelijkheid een karakter is van de onnatuurlijke instelling, welke zij in het land wenschen te zien verspreid. Onder het eigen oog wordt dezelfde soort van onnatuurlijke boosheid gepleegd, zelfs aan verdedigingslooze en in het stof getreden vrouwen; en toch zijn zij vaardig bij de hand, om den vloek aan te wijzen, dien de goddeloosheid van Cham had voortgebragt.

Zij verhalen ons van den donkeren en verpletterenden vloek, en beweren luid, dat zij *de broeders van Kanaän* zijn; en allenluidelijkst bewijst hunne instelling hare zedelijke verwantschap met Cham. Doch hebben zij niet geweten, dat, in de handelwijze van het Goddelijke bestuur, dergelijke ongeregtigheden door gelijke straffen gevolgd worden? Als zij dit weten, worden zij dan niet bevonden met de Goddelijke lankmoedigheid te spotten, en aldus hunne harten en de harten van verbondene natiën te verharden? Zij mogen de waarheden der profetiën en der geschiedenis loochenen; en mogen de zedelijke grondbeginselen der Goddelijke regering over de natiën gering achten; maar "waarlijk er is een God, die de aarde oordeelt."

En nog iets:—deze geleerde, maar dwaze beschermers der slavernij, beroepen zich op de geschiedenis van Abraham, tot staving hunner zaak. Zij zijn nu overtuigd van valsch te zijn jegens de uitspraken der profetie, de aanwijzingen der aardrijkskunde, en de gedenkschriften der geschiedenis; maar op de uitdagende vlag der slavernij hebben zij den geëerbiedigden naam van Abraham geplaatst, tot wien God zeide: "Ik zal u zegenen, en uwen naam groot maken, en gij zult een zegen zijn."

Zij beweren dat "Abraham een slavenhouder was; dat daarom de slavernij eene aartsvaderlijke instelling is; en, dit zijnde, een zegen is voor den slaaf." *zij moeten wonderlijke menschen zijn!* Want zij hebben naauwelijks van eenen vloek van Noach gesproken, of zij spreken van eenen zegen van Abraham. Hunne verstandelijke grootheid is gestaafd, en hunne verborgene kundigheden zijn aan den dag gekomen. In kunde en magt kunnen zij eene vergelijking tarten met de toovenaars van Pharaoh. Want zij behoeven slechts te zeggen, "*Spoedig, wees veranderd,*" en oogenblikkelijk is een donkere vloek in eenen helderen zegen veranderd! Ik verwonder mij niet over hunnen ijver om dien uit te breiden, maar over een ding verwonder ik mij! Men heeft ons gezegd, dat zij zachtaardige en menschlievende menschen zijn, en daarom verwonder ik mij, dat zij, in de overmaat hunner menschlievendheid, geen medelijden met ons hebben gehad, in onzen verlaten toestand, en getracht hebben, hunnen zegen tot ons uit te strekken. *Doch, een wapenstilstand!*

Ik vereer den naam van Abraham, doch ingeving heeft zijne geschiedenis opgeteekend, en daarin zijn zijne gebreken zoo wel als zijne deugden geopenbaard. Abraham werd niet door God geroepen en gezegend, uithoofde van zijne eigene waarde; maar krachtens de oneindige genade van zijnen goddelijken weldoener. Hij geloofde en was gehoorzaam, maar hij geloofde en gehoorzaamde niet altijd; "want er is geen mensch op aarde, die goed doet en niet zondigt."

Ik zou slechts ligtelijk de dwalingen aanroeren van hem, die in latere tijden "de vriend van God" genaamd werd: doch de waarheid der geschiedenis zoowel als de eer des Bijbels eischen, dat eenigen derzelven worden opgenoemd; en zelfs zijn eigen beleedigde goede naam eischt het, want zijn naam moet verdedigd worden.

Met smart—doch met tegenzin—sta ik toe, dat Abraham besmet werd door de aanraking met eene zuidelijke instelling. Hij ging af naar Egypte, en daar zondigde hij in de zaak van Sarai en de slavernij. Doch de zonden van de heiligen der oudheid zijn niet opgeteekend als voorbeelden ter navolging, maar als bakens ter waarschuwing, op dat zij die nakomen op hunne hoede mogen zijn. Welke doordenkende persoon zou er aan denken, overspel en menschenmoord te verdedigen, omdat David eens zoo grootelijks zondigde in de zaak van Batseba en Urias? Een denkend mensch zou veeleer peinzen over de wijsbegeerte der geschiedenis, opdat hij juiste grondbeginselen en behoudende besluiten van de waarheid mogt ontleenen. Ik zal u, in korte omtrekken een gedeelte der geschiedenis van Abraham schetsen, dat betrekking heeft op de twistvraag, die thans hangende is tusschen de *beminnaren* van den Bijbel en de *slavenhouders* van het Zuiden.

Zonder verlof van zijnen goddelijken beschermer, ging Abraham af naar Egypte. Op zijnen weg daarheen verloor hij zijnen zedelijken moed omdat hij zijnen getrouwen God uit het oog had verloren, en hij vreesde voor zijn leven. Hij had van de heerschende neigingen van het Zuiden gehoord, en hoe de afstekende bekoorlijkheden der vrouw aldaar geacht en bewonderd werden; en Sarai was "schoon van aangezigt", en zoo lief als schoon. Daarom vreesde hij voor zijn leven. Hij haalde Sarai over om te zeggen, dat zij zijne zuster was, en in deze gewaande betrekking trokken zij Egypte binnen. De vorsten bewonderden de lieftalligheid van Sarai, en zij bevalen haar den koning aan. Farao liet haar oogenblikkelijk in zijn huis brengen; en jegens Abraham was hij om harentwille vooringenomen en milddadig, want hij schonk hem velerlei dingen, als in het Zuiden werden hoog geschat. Onder deze bevonden zich, als iets dat van zelf spreekt, knechten en maagden. Deze geschenken ontving Abraham uit de hand van Farao; en *let op! zij waren de prijs van de deugd zijner eigene vrouw!* In zulk eene betrekking stonden zij tot het gemoed en het gedrag van Abraham, schoon niet van Farao; *en het was niet voor dat hij zoo laag in de diepten van zedelijk kwaad verzonken was, dat hij bezoedeld werd door aanraking met eene Chamsche instelling.*

De God des Bijbels kon zulk eene zedelijke laagheid niet dulden van iemand, dien Hij beloofd had te zegenen. Hij openbaarde het bedrog aan Farao; Sarai's eer werd behouden; Abraham werd berispt en ontslagen; hij keerde noordwaarts terug, een gekastijd en een wijzer man. Hij nam de dienstboden, die hij gekregen had mede, en deze noordwaartsche beweging was voor hen eene wezenlijke vrijverklaring want hij nam hen mede uit Egypteland—"het huis van dienstbaarheid."—(Gen. XII: 9—20.)

(*Wordt vervolgd.*)

Morse over Steinheil. — Steinheil over den kabel.

(*Van onzen zuid-duitschen correspondent.*)

Het midden van October, 1858.

Steinheil te München heeft nu ook zijne meening over den kabel gezegd. Wie is Steinheil? vraagt misschien de een of ander onzer Amerikaansche lezers. Hij is de persoon, die 21 jaren geleden, de eerste galvanische telegraaf inrigtte, die gelijk de tegenwoordige schrijft en spreekt. Het toestel daartoe beschrijft Steinheil in eene academische feestrede:

"Over telegrafie, voornamelijk door galvanische krachten, door C. A. Steinheil, München, 1838." (In de gedenkschriften der koninklijke academie.) Professor Morse zelf heeft zich onlangs, op eene de Noord Amerikanen en de Duitschers gelijkelijk vereerende wijze, hierover uitgedrukt. De Amerikanen te Parijs gaven op den 1 Augustus dezes jaars ter eere van hunnen landgenoot, Professor Morse, een feestelijk diner. Ter beantwoording van den eersten toast verhaalde Morse de geschiedenis der wereldhistorische uitvinding der electrogalvanische telegraaf. Nadat hij van Soemmering had melding gemaakt, ging hij voort:

"Het jaar 1837 is gedenkwaardiger in de geschiedenis der telegrafie. In dit jaar hebben vijfgeregelde vindingrijke geesten in Duitschland, in Frankrijk en Engeland, bijna te gelijker tijd, [illegible] electrieke telegrafen uitgedacht, maar slechts een enkele was op eene sprekende telegraaf—het plan van den tegenwoordigen edelaardigen Badischen vrijheer Steinheil. Het verstrekt ons tot bijzonder genoegen, bij deze feestelijke gelegenheid voor u, mijne landgenooten, de bekentenis der diepste eerbied voor de edelaardige eigenschappen dezes mans af te leggen, die niet altijd vertoonden zijn met zulk eene grootsche geestbeschaving. Aan Steinheil's edelaardigheid heb ik slechts mijnen Europeschen roem te danken. Slechts een edel karakter, vrij van alle zelfzucht, dat het diepzinnigste plan voor de electrieke telegrafie zoo nabij komt, kon het volgende aan eenen correspondent in Amerika schrijven: 'dat ik voor de invoering van het stelsel van Morse in geheel Europa en ter verbreiding van zijnen welverworven roem, met zulk een goed gevolg werkzaam kon zijn, dit is voor mij de bron van buitengewone vreugde.'"

De herstelling der geleiding, die vereischt wordt, om op groote afstanden, door middel van eenen galvanischen stroom, teekens te geven, gold algemeen bij de personen van het vak, voor ongelijk veel gewigtiger, dan de daarstelling van het toestel. Doch de geleiding heeft Steinheil tot den eenvoudigsten vorm gebragt. Eerst sedert door Steinheils verdienste, eene eenige geleiding voor het telegraferen genoeg is, zijn groote re galvanische telegrafen daargesteld. Steinheil nu is, even als Siemens, van gevoelen, dat de Atlantische telegraaf als die ook voor het eerste oogenblik al wordt daargesteld, toch aan de verwachtingen niet ten volle kan beantwoorden. Bij zulke lange geleidingen, bovendien, gelijk de Atlantische kabel, met een inductie spiraal omgeven, moeten noodzakelijk de inductiestroomen de aanwending daarvan storen en snelle mededeelingen benadeelen. Doelmatiger zou het zijn, meende Steinheil, als men, om wisselplaatsen (stations) te bekomen, de geleiding over de Shetlands en Faröer eilanden, die over Ysland, Groenland en Labrador en zoo vervolgens naar New Foundland leiden zou, daarstelde. Op die wijze zouden slechts korte zeekabels noodzakelijk zijn, die bij beschadiging gemakkelijker zouden te herstellen wezen. Des niet te min konden er ook op dezen langen weg regtstreeksche gewigtige mededeelingen tusschen Londen en New York plaats hebben, als men slechts op de wisselplaatsen of tusschenstations het stelsel der translateurs toepaste.

NIEUWE WEDDINGSCHAP — Een jongman, Alexander Duncan genaamd, kwam verleden Zaturdag in deze stad (Cincinnati) aan, hebbende de reis van New York af te voet gedaan. Hij ondernam die taak om eene weddingschap van $250, en moest dezelve in 18 dagen volbrengen. Hij werd vergezeld door den persoon, die tegen hem gewed had, en in eene buggy reed, en den reiszak medevoerde, de reiskosten door den verliezer te dragen. De voetreiziger scheen gisteren minder uitgeput dan het paard en deszelfs voerman.—*C. Commercial.*

EEN VISCH MET OOREN, VOETEN EN EENEN ROK VAN HAAR. — Verleden Zaturdag zag een hengelaar, die heel vreedzaam op een onzer werven op spiering zat te visschen, zijn dobbertje plotseling naar onder gaan, en haalde gezwind op, en trok, tot zijne niet geringe ontsteltenis, eene fraaije soort van de Mus Norwegius naar boven, waarschijnlijk de eenigste, die ooit in deze wateren gevangen is. Zij heeft eenen langen dunnen staart, en, in tegendeel van de meeste visschen, geene kieuwen, doch goed gevormde ooren, en volslagene pooten, en zij is geheel, op den staart na, met dik fijn haar bedekt. Zij is zeer vraatzuchtig, en zou, goed bereid zijnde, eene goede aanwinst voor de reeds fraaije verzameling van het Essex Instituut zijn.—*Salem Register.*

TWEE KINDEREN DOOR HUNNE MOEDER VERGEVEN.—Verleden Zaturdag heeft de vrouw van W. L. Gall, woonachtig in Water Lane, te Allegheny City, eene moeder van tweelingen, die ongeveer twee maanden oud waren, dezelven bij ongeluk vergeven. Zij hadden sedert eenige dagen teekenen van ongesteldheid vertoond, en de geneesheer had hun paregoricum voorgeschreven, in te geven in giften geschikt voor kinderen van hunnen teederen leeftijd. Zaturdag voormiddag waren de kleine lijders zeer lastig, en de moeder gaf hun elk een gedeelte eens theelepels in, van hetgeen zij toen dacht het door den doctor voorschreven geneesmiddel te zijn. De kinderen werden plotseling heel stil, en toen dit de aandacht der moeder trok, kwam plotseling bij haar de ijsselijke waarheid op, dat zij hare kindertjes vergeven had. Naast het paregoricum stond een fleschje laudanum (vloeibare opium), dat zij voor eene bijna wond aan hare hand gebruikt had, en een weinig nadenken overtuigde haar, dat zij dit voor het echte geneesmiddel gehouden en het hare kinderen ingegeven had. Er werd om eenen geneesheer gezonden, maar elke poging om de kleine lijders tot bewustzijn te brengen bleek vruchteloos te zijn. Tegen den avond kregen zij stuipen, en gisteren maakte de dood een einde aan dit tooneel.

DE MUSKUSRATTEN AL WEDER.—De La Crosse *Democrat* zegt:

"Overal in de naburige moerassen bouwen de muskusratten hare winterhuizen op hij vergelijking hoogen grond, of vrij ver uit het water. Volgens de getuigenis van de oudste inwoners voorspelt dit altijd eenen open winter. Als er een harde vriezwinter op handen is, dan bouwen de muskusratten laag in het water, om onder het ijs te blijven. Als er een open of zachte winter nadert, houden zij zich meer aan de oppervlakte."

De muskusratten betoonden zich verleden winter echte profetessen.—*Milwaukee Sentinel.*

— De *Sentinel* zegt, dat de "muskusratten zich verleden jaar echte profetessen betoonden!" Als onze buurman nog eens denken wil, dan zal hij gewis van meening veranderen, want door het gansche land werd toen gezegd, dat de muskusratten hare huizen zeer dik en warm bouwden, hetgeen eenen koulen winter aantoonde. Maar zij hadden het toen mis, en kunnen het nu wel weder mis hebben.—*Free Democrat.*

— Wij hebben "weder gedacht" en blijven bij ons gevoelen. Zonder in te staan voor de onfeilbaarheid der muskusratten, is het niet meer dan eerlijk jegens haar te zeggen, dat zij verleden jaar, even als dit jaar, hare huizen "dun" en hoog op bouwden, als of zij eenen zachten winter verwachtten. En toen wij, omtrent den 18 of 19 November des vorigen jaars eene strenge koude hadden, waren wij voorbarig genoeg om te zeggen? (Zie *Sentinel* van den 20 Nov. 1857.) "Wij betreuren de onvoorzigtige muskusratten, die dunne winterhuizen voor hare woningen hebben gebouwd, in het vooruitzigt op eenen open winter." —*Sentinel.*

INDIAANSCHE BEROOVINGEN OP DE GRENZEN. —De Keokuk (Iowa) *Gate City* van den 9 dezer zegt, dat er onmiskenbare teekenen zijn van eene algemeene vijandige gezindheid onder de Indianen langs de noordelijke grenzen van Iowa. Zij hebben reeds talrijke roovertijen gepleegd aan de blanke volkplanters in de nabuurschap van Spirit Lake. De volkplanters waren zeer ongerust, en hadden zich tot den gouverneur van Iowa gewend, om militaire bescherming. De gouverneur zond dientengevolge de grenswachters (*frontier guards*), onder het bevel van kapt. *Martin*, naar het tooneel des gevaars, en bragt den President dringend de noodzakelijkheid onder het oog van nog meer troepen naar het bedreigde punt te zenden.

EENE PRACHTIGE STREEK. — Het paradijs is thans gevonden. Het ligt in de County Morgan, in Indiana. Daar verkeert het volk nog in den staat der onschuld, en wel zoo sterk, dat, toen men stemmen wilde, bevonden werd, dat iemand van de stemkist eene vogelkooi had gemaakt. Een zelfopofferingsgezinde leende nu zijnen hoed voor eene stemkist, zamelde de stemmen in, en wilde hem toen met stembiljetten en al opzetten, om zijn middagmaal te gaan nuttigen. De kiesregters staken echter, uit voorzigtigheid, elk een gedeelte der stembiljetten in den zak en den anderen morgen begon het tellen. Het spreekt van zelf dat daarbij de beste geest heerschte; de geest der whiskey maakte alle gemoederen zalig en er werd natuurlijk ook eene democratische meerderheid gevonden, zoo als dat niet anders bij zulke paradijsachtige toestanden zijn kon. Aldus geschied in town Madison, county Morgan, Indiana, in het jaar 1858.

EENE TROTSCHE MOEDER — Er had onlangs eene merkwaardige vertooning plaats, op de tentoonstelling te Hopkinsville in Tennessee. Tien broeders, met name Brown, allen op fraaije schimmels gezeten, reden het amphitheater binnen en toonden dat zij goede ruiters waren. De oudste was veertig en de jongste 20 jaren oud. Zij waren sedert vijftien jaren niet allen bij elkander geweest. Hunne moeder was er bij tegenwoordig, en zij reden vlak voor de zegenrijke moeder en groetten haar, terwijl zij tranen van vreugde en van trots stortte.

BUITENGEWONE TEMMING VAN EENEN STIER.— Zijne genade de hertog van Portland, ten hoogste ingenomen zijnde met de wijze van paarden temmen van den heer Rarey, zond zijnen stalknecht, Mr. James Thompson, uit om eene cursus van onderwijs van dezen uitmuntenden meester bij te wonen. Sedert Thompson's terugkeering naar Walbeck heeft hij deze wijze bij eenen kostbaren, doch zeer boosaardigen stier beproefd, die bijna onhandelbaar was geworden, en zelfs zijnen eigenaar tot geenen schrik verstrekte. Hij behandelde hem eenen korten tijd in zijnen stal, en bragt hem toen in het open park. Na eenigen tijd met den stier te zijn bezig geweest, legden Thompson en twee vrienden zich tusschen zijne pooten neder, terwijl het beest met niets was vastgemaakt, uitgezonderd een touw aan zijnen neus. Hij was zoo handelbaar en gedwee als een kind.—*Nottingham (Engeland) Journal.*

EENE STOMME BOEKDRUKKERIJ.—In eene stad in het koningrijk Würtemberg heeft zekere heer Theodoor Helgerad eene nieuwe boekdrukkerij aangelegd. Alle in deze inrigting werkzame zetters en drukkers, 160 in getal, zijn doofstom; onder deze ee sten bevinden zich 11 vrouwspersonen. Zij zijn allen, op Helgerad's kosten, voor het beroep, dat zij uitoefenen, opgevoed en onderwezen. De koning heeft hem eene groote gouden medaille, voor deze groote verbetering des maatschappelijken en zedelijken toestands der door hem gebruikte personen, geschonken.

EEN GEVECHT TUSSCHEN TWEE WALVISSCHEN. —In de nabijheid der kleine zeestad Nyster, in Schotland, ongeveer 2000 schreden van den oever af, had onlangs een gevecht tusschen twee walvisschen plaats, dat vele visschers en andere ooggetuigen bijwoonden. De beide walvisschen schoten herhaaldelijk met groote snelheid tegen elkander, en de een sprong daarbij van twintig tot dertig voet hoog in de lucht en viel dan met verpletterend geweld op zijnen vijand neder. Daarbij gaven zij elkander met de staarten luid kletterende slagen en de rondom hen tot schuim gezweepte baren namen weldra eene helderroode kleur aan. Deze strijd duurde volle drie uren, toen een der walvisschen bewegeloos was en de ander langzaam rondzwom. Den eersten, die dood was, trok men spoedig daarna aan land. Hij was 60 voet lang, was zeer gekwetst en de bovenkaak was verbrijzeld.

Vreesselijk voorval in Kentucky.

Eene maand of acht geleden werd een rijk landbouwer van Kentucky, die te Campbellsville woont, vermoord en van tusschen de $5,000 en $6,000 beroofd, door personen, die te middernacht in huis kwamen en deze dubbele misdaad bedreven, terwijl hij in diepen slaap lag. De heer Simpson was rijk en zeer achtingswaardig, en de lafhartige moord baarde natuurlijk eene groote opgewondenheid in zijne buurt. Spoedig daarna werden de schuldige fielten ontdekt en gevat, en er werd door het gemeen eene poging gedaan, om hen op te hangen, die werd teleurgesteld. Naderhand werden zij uit de gevangenis van Russelville naar die van Greenburg gebragt. Thans, op den 10 dezer, ving het tweede en ijsselijke tooneel aan, dat het Louisville *Journal* dus beschrijft.

Dezen morgen begon er, overeenkomstig eene van te voren gemaakte afspraak, uit deze en de aangrenzende Counties in deze plaats volk bijeen te komen, en begaf zich in den vroegen morgen op weg naar Greenburg, en ontving op verschillende punten langs den weg versterking, tot dat de hoop twee of drie honderd man telde, waaronder een aanmerkelijk getal toeschouwers. Deze lieden gingen naar de gevangenis, die van steen en zeer sterk gebouwd is, en vond de deuren op slot en den cipier weg. Een aantal personen nam oogenblikkelijk een groot stuk zwaar timmerhout, en ramde met verscheidene vreesselijke slagen de deur van de hengsels. Eene binnendeur was spoedig opengebroken, door middel van koevoeten en sleggen, en een gedeelte des volks stond in eene kamer, die zich voor de cellen bevond, in welke de ongelukkigen waren opgesloten. De sloten der celdeuren waren spoedig gebroken en de deuren opengeworpen, toen een allerijsselijkst gezigt zich voor den blik der aanwezigen opdeed.

Een der mannen, Elias Scaggs genaamd, iemand, die twee honderd pond woog, werd in eene groote plas bloed liggende, in de laatste stuiptrekkingen des doods, gevonden, terwijl het bloed in groote stralen uit eene akelige snede in zijnen hals spoot, hebbende hij zich met een scheermes van oor tot oor den hals afgesneden. Zijn ligchaam werd in de vermelde hamer gesleept, en van daar eenen trap af naar de straat. De overgeblevene drie personen, namelijk Bill Saul Thompson, Sloan Despano en George Hunter, werden toen uit de gevangenis gebragt; gebonden en achter iemand op een paard gezet, waarop de menigte in eene dubbele rij, te midden van een aantal toeschouwers, zich naar deze plaats op weg begaf, eenen afstand van twaalf mijlen, gedurende welken twee der rampzaligen aanmerkelijk veel manhaftigheid aan den dag legden, en in de stelligste bewoordingen hunne onschuld betuigden. Thompson schreide en bad hoorbaar, allen oproepende om van zijne onschuld getuigen te zijn. De volkshoop, op de plaats gekomen zijnde, besloot Beko, eenen neger van den vermoorden, die door Scaggs als de wezenlijke moordenaar was aangegeven, ook te lynchen.

Op dit gewigtig oogenblik deed Robin Oolwin, Esq., een uitstekend en invloedrijk burger, die er in geslaagd was eene verhevene standplaats te bereiken om de aandacht der menigte op te wekken, onder het gehuil en gegil des volks, de ernstige taal van den Sheriff en onzen voortreffelijken cipier, eene korte aanspraak, die in puntigheid, gepastheid en gezond verstand in bijna meer heb hooren overtreffen; en zij was van zoo veel uitwerking als zij verstandig was, want na eene vruchtelooze poging van een of twee onverwerene redenaars, liet het gepeupel den neger in de gevangenis en bragt de drie mannen naar eenen olmboom daar digt bij, en begon aanstalten te maken om hen op te hangen. Op Thompson's verzoek werd er een gebed ten hunnen behoeve gedaan, onder hetwelk hij luid bad en schreide. Hij werd toen op een paard gezet, en na op plaats voor het [illegible] zijne onschuld betuigd te hebben, werd er een touw om zijnen hals gedaan, het einde daarvan over eenen tak geworpen, het paard van onder hem weggedreven en Thompson in de eeuwigheid geslingerd. Hij scheen zacht te sterven—een of twee stuipachtige rukken der leden, eene rilling en alles was voorbij.

Despano deelde weldra in hetzelfde lot, doch had eenen veel hardoren dood. Op dit oogenblik gaf Hunter blijken van zijn gemoed te willen uitstorten, hetgeen hij, na eenige aarzeling en met heel wat tegenzin, deed, erkennende dat Scraggs, Thompson en Hunter schuldig waren, en nog vijf anderen opgevende als aan den moord medepligtig te zijn. Hunne namen zijn als volgt: Henry Scraggs, Jerry Scraggs, Lloyd McDonnel, John Underwood, en een behuwd zoon van Simpson. De laatste bevindt zich in hechtenis, doch wordt, geloof ik, algemeen als onschuldig beschouwd. De Sheriff is dezen avond, met eenige manschappen uitgegaan, om de anderen te vatten. Beko werd ook door Hunter beschuldigd, en voor gebragt zijnde, werden deze twee tegen elkander vergeleken. Er kwam niets van belang aan den dag, en zij werden beiden in de gevangenis gebragt—brengende elk hunner er ter naauwernood het leven af.

ALLES WEDER TERUG. — Dezer dagen overleed te Warren, R. I., H. Jolis, een kleurling, oud 62 jaar, ten huize van den heer, in wiens dienst hij was, S. Butterworth, bij wien hij reeds 41 jaar gewoond had. Zoodanig waren zijn ijver en zijne zuinigheid, dat hij in dit lange tijdperk tusschen de $7,000 en $8,000 had bij een gegaard, waarvan natuurlijk een groot gedeelte voortsproot uit de uitzetting zijner verdiensten. Hij was gewoon zijne spaarpenningen aan zijnen baas te leenen, somtijds tegen minderen interest dan de wettige koers, maar in eenen zekeren zin was de koers van interest van weinig belang, daar hij tot de laatste cent aan de *dochter* en kleinkinderen van den heer, in wiens dienst hij was, vermaakt heeft.

DE BELOONING VAN EERLIJKHEID.—De Graaf S—— en zijne bekoorlijke vrouw reisden per spoorweg, en toen zij niet ver meer van Heidelberg af waren, stak hij zijn hoofd uit het raam. Eene windvlaag nam zijnen hoed weg, eenen prachtigen Panama hoed, die hem niet minder dan tien dollars gekost had.

Aan het naaste station gaf hij zijn adres op te Baden, dat zijne plaats van bestemming was.

Hier is uw hoed, mijnheer; de wind had hem eenigen afstand in het land gedreven, en wij hadden vruchtelooze pogingen gedaan om hem te vinden, toen hij ons door eenen herdersjongen van 13 jaar gebragt werd.

"Zou het u niet mogelijk zijn, den jongen te vinden en hem eene kleine belooning te geven", vraagde de graaf.

"Mijnheer, als gij mij die boodschap wilt toevertrouwen, zal ik er mij met genoegen mede belasten."

"Zeer wel, geef hem als 't u belieft deze twee Louis". (Dat is ongeveer zeven dollars.)

De gravin kwam echter tusschen beiden.

"Lieve", zeide zij, "laat ons deze twee louizen op de speeltafel gaan wagen. Als wij deze som verliezen, wel, dan zal hij in de schade deelen; maar ik ben er zeker van dat wij het winnen zullen."

De graaf gaf toe aan het verlangen zijner vrouw, en won $10,000 franken.

"Bah!" zeide de gravin, "laat ons nu de gansche som aan hem geven", en dat aardige sommetje werd nu op eens aan den vinder van den hoed overhandigd.

DEZE NIEUWSGIERIGHEID.— Gisteren drong in het Essex markt policie geregtshof, eene vrouw van een goed voorkomen en fatsoenlijk gekleed, met een jong kindje in hare armen, door tot voor de lessenaar van den Magistraat.

"Wat wilt gij?" vraagde regter Brennan beleefdelijk.

"Hier is een kind, dat mij niet toebehoort" antwoordde de vrouw, het kind op armslengte uitsteekende.

"Welnu, wat wilt gij?" herhaalde de regter, niet zoo beleefd als vroeger. Maak het wat kort."

De vrouw vertelde hare geschiedenis. Haar naam was Ann Williams. Zij woonde in de Thompson straat, en in No. 31 in dezelfde straat woonde of lieever had gewoond, zekere Jufvrouw Cheron. De man van jufvrouw Cheron bevond zich in Californie, alwaar hij reeds meer dan twee jaren geweest was. Men meende, dat jufvrouw Cheron zich niet geheel zoo gedragen had, als eene trouwe gade doen moest, en er liep een gerucht onder de buren, dat zij een kind had ter wereld gebragt. Woensdag namiddag begaf zich jufvrouw Williams naar jufvrouw Cheron, om te onderzoeken, of dit gerucht gegrond was of niet. Jufvrouw Cheron lag te bed en verklaarde, toen er aangaande het gerucht gesproken werd, met verontwaardiging, dat het valsch was.

Doch jufvrouw Williams was nieuwsgierig. Zij trok de dekens weg, en zoo waar daar lag een kindje. De buren willende laten zien dat het gerucht waar was, greep zij het kind en liep er mede de deur uit. Zij toonde het den buren, bleef er bijna een uur mede weg en keerde toen terug om het aan zijne moeder over te geven—maar jufvrouw Cheron was weg. Jufvrouw Williams zeide dat zij vier en twintig uren gewacht had en jufvrouw Cheron niet was terug gekeerd, en zij meende dat zij ook nooit meer terugkeeren zou.

Eene zegevierende uitdrukking verspreidde zich over het gelaat van jufvrouw Williams toen zij haar verhaal geëindigd had. Regter Brennan trok een streng gezigt en zeide haar, dat zij zich schuldig had gemaakt aan kinderdiefstal—een bij uitstek snood misdrijf; dat hij haar eigenlijk, op hare eigene belijdenis, naar de gevangenis moest zenden; doch dat er een middeltje op was, en wel dit, zij moest het kind medenemen naar haar huis en er zorg voor dragen. Jufvrouw Williams toonde allerduidelijkst hoe slecht deze uitslag haar beviel, doch vast overtuigd zijnde, dat er geen andere weg was, om zich van de gevangenis te bevrijden, gaf zij de geeischte belofte en vertrok met het kind, en vrij wat langer gezigt, dan hetgeen, waarmede zij gekomen was.—*N. Y. Times.*

RUSTVERSTORING! [illegible] — Curtis Simmons van Greenfield, Michigan, verleidde onder belofte van haar te zullen huwen, zekere jufvrouw Thomas van die plaats; en toen volgde er op, niet alleen dat hij haar verliet, maar zelfs allerlei lasteringen tegen haar in omloop bragt. Hij werd vervolgd, en dezer dagen wees de Jury aan jufvrouw Thomas $10,000 schadevergoeding toe voor het verbreken der trouwbelofte, en aan haren vader $5,000 voor het verleiden zijner dochter.

"BEN IK EEN DUITSCHER OF EEN IER, DAT IK WERKEN ZOU?" In ons vorig nummer hebben wij medegedeeld, hoe te Cincinnati een ligt vrouwspersoon vermoord werd, door zekeren jongman, Cook genaamd, die thans met zijnen medepligtige, zekeren Selter, op verhoor en straf voor dat misdrijf wacht.

De Cincinnati *Commercial*, van deze jonge lieden sprekende, als tot dat getal behoorende, dat liever blijft en in slecht gezelschap verkeert, en geene nuttige bezigheid aan de hand heeft, zegt, van dengenen, die de doodelijke steek toebragt, het volgende.

Toen de jongman gevraagd werd, eene plaats op zijns vaders kantoor aan te nemen, opdat de levenswijze, die zijn verderf bewerkte, mogt ophouden, antwoordde hij: "Ben ik een Duitscher of een Ier, dat ik werken zou?" en thans staat op het voorhoofd van hem, die te goed was om te werken, het brandmerk des bloeds.

[illegible] — Het *Court Journal* deelt de volgende belangwekkende geschiedenis mede: "Van eene prima donna der koninklijke Italiaansche Opera, die onlangs eenen grooten roem had verworven, en eene eerste plaats op de planken had verkregen, werd dezer dagen door een der hoogste [illegible] van het land beweerd, dat zij zijne dochter was. Bij hare [illegible] [illegible] het onder de familie der jonge jufvrouw goed bekend was, dat de groote [illegible] [illegible] haar vader eens wel er door hem op die betrekking geen acht geslagen, voor dat haar slagen op het tooneel hem trotschheid op zijn kroost deed gevoelen. Zijn onmuzikale smaak had hem verhinderd haar in hare muzikale opleiding te volgen, en hij was daarom even verbaasd als gestreeld bij haar welslagen.—Hij heeft haar dezer dagen een officieel aanbod gedaan, om haar te erkennen en formeel aan te nemen, gevende haar zijnen naam en zijnen rijkdom, benevens het voordeel van den schitterenden stand, waartoe hij haar verheffen zou. Doch zij heeft hem nog meer verbaasd door hare wijze van weigeren. "Mijn vader weigerde mij te erkennen, toen ik arm en gering was;—thans nu ik vermaard en rijk ben, weiger ik hem te erkennen. Laat ons elkander vreemd zijn."

EEN VADER, DIE ZIJNEN ZOON ALS INBREKER NEDERSCHIET.—Jonge lieden, die des nachts loopt fuiven en dan laat te huis komt, geeft acht! George Keist, te Cincinnati, kwam des morgens omstreeks 3 uren van een bal, en al de deuren gesloten vindende, klom hij op de galerij, om door een raam in huis te komen. Er was eenige dagen te voren door inbrekers eene poging gedaan om er binnen te geraken, en zijn vader nu het geraas hoorende, wapende zich met eenen revolver, en toen George op de galerij kwam, schoot de oude heer tweemaal, en de jongeling viel, uitroepende, "Mijn God, ik ben geschoten!" De vader liep naar den gewonden inbreker, zoo als hij dacht, doch zag tot zijnen schrik, dat het zijn eigen zoon was. Gelukkig voor beiden, was George niet zoo erg getroffen als hij dacht. De eerste kogel was heel en al mis geweest, en de tweede zat in zijnen schouder, en maakte eene pijnlijke, schoon in het geheel niet gevaarlijke wond.

DE PRIJS VOOR NEW YORK IN HET JAAR 1668.—Het eiland, waarop thans de stad New York staat, verkochten in het jaar 1668 de Indianen aan de Hollanders voor 10 hemden, 80 paar kousen, 10 geweren, 30 kogels, 30 pond kruid, 30 bijlen, 30 ketels en eene koperen braadpan, en beide partijen geloofden goede zaken te hebben gedaan.

SLOT DER REDEVOERING van den heer CARL SCHURZ, gedaan op Donderdag den 18 November, 1858, bij gelegenheid der Republikeinsche feestviering te Milwaukee.

Republikeinen! Als gij aanspraak maakt op het regt om streng te zijn jegens uwe tegenstanders, dan moet gij niet minder streng zijn jegens u zelven. Laat de republikeinsche organisatie eene bestendige commissie van onderzoek zijn, die acht slaat op hare eigene leden, laat men inzien dat, als het geene verontschuldiging voor eenen schurk is Democraat te zijn, een schurk in uwe oogen tienmaal meer laakbaar is, als hij beweert een Republikein te wezen. (Luide toejuiching.) Ofschoon gij niet volmaakt zijt, zult gij dan toch door uwe daden toonen dat gij eerlijk uw best tracht te doen, terwijl, aan de andere zijde, de verdorvenheid rondwaart, met de eerlijke onbeschaamdheid van eene ligtekooi, die er vermaak in schept hare ondeugden naakt aan de wereld te laten zien. Ik herhaal het, en kan het niet te sterk en niet te plegtig op uw gemoed drukken, onze vrijheden en de eer en het vooruitzigt dezer Republiek kunnen niet bewaard worden, als gij den standaard van politieke zedelijkheid niet opheft, en dit is de weg daartoe. In de plaats van elken ontmaskerden huichelaar, van elken schurk, die door uwe hand is ter aarde geslagen, zoeken tien eerlijke mannen zich om uwe banier scharen. (Luide toejuiching.)

Dit is de politiek, welke onze grondbeginselen vorderen. Als wij dezelve opregt en getrouw opvolgen, dan zal het licht der waarheid zelfs de dikste duisternis van Egypte doordringen. (Vreugdekreten.) De omwenteling is begonnen, en ik groet hare eerste verschijnselen met een innig genoegen; of zij eenen ongehinderden vooruitgang zal hebben, hangt in groote mate af van hen, die, door deze eerste verheffing van den volksgeest, in verantwoordelijke betrekkingen zijn geplaatst.

Laat mij onze verkozene republikeinsche wetgevers smeeken, nooit te vergeten, dat zij niet regtstreeks door partijstemmen verkozen zijn; dat men wel is waar van hen verwacht, dat zij trouw zullen blijven aan hunne partij, maar slechts zoo lang, als de partij getrouw is aan de zaak van vrijheid en eerlijkheid. (Luide toejuiching.) Laat hun nimmer vergeten, dat het in hun gestelde vertrouwen van een ongewoon gewigt is; op hunne schouders rust het lot van eenen Staat, welks goede naam bezoedeld is door omkoopbare Legislaturen en Administratien en welks crediet is te gronde gegaan door domme streken der Wetgevende Magt. Laat hun nimmer vergeten, dat in eene maatschappij, ingerigt gelijk de onze, vastheid van wetgeving het voornaamste beschermmiddel van het openbaar crediet is, (vreugdekreten,) en dat, welke veranderingen er ook in onze wetten wenschelijk zijn, gevestigde regten en bestaande contracten naauwgezet moeten geëerbiedigd worden. [Luide en aanhoudende toejuiching.] Laat hun nooit vergeten, dat de ware zuinigheid niet alleen in eene strenge spaarzaamheid bestaat, maar in eene wijze en gepaste aanwending der uitgegevene gelden. [Vreugdekreten.] Laten onze Wetgevers en County beambten in het oog houden, dat het gemakkelijk kan zijn het vertrouwen des volks te winnen, maar moeijelijk het te behouden, en dat zij verantwoordelijk zullen worden gesteld voor de volgende electie. In een woord, laat deze viering van onze verbazende uitkomsten, die ooit verkregen zijn, geheiligd worden door een dieper bewustzijn van onze pligten en verantwoordelijkheden. [Vreugdekreten.]

En voor het laatst, mijne vrienden. Ik kan niet nalaten het gevoel van blijdschap uit te drukken, met hetwelk ik een gezigt zie, waarnaar mijn hart reeds jaren op ijveren verlangd heeft. Het is, den eerlijken en vrijheidlievenden Duitscher hand aan hand met den eerlijken en vrijheidlievenden Amerikaan. [Daverende en lang aanhoudende toejuiching.] Laat uwen blik over dit uitgestrekte land weiden! Te Philadelphia, Cincinnati, Chicago, St. Louis, in en ook Milwaukee staan Duitschers en Amerikanen bij een, rondom de banier der menschelijke vrijheid! Ziet daar het oude duitsche denkbeeld zijn ware wezen, vertoonende in al de takken van den ouden duitschen stam. [Luide vreugdekreten.] Laat de band van dit huwelijk heilig en onschendbaar zijn! Uwe belangen zijn dezelfde, en in het binnenste uwer harten zijn uwe grondbeginselen dezelfde. Waarom zoudt gij elkander niet getrouw zijn? Laat, dit verbond zich uitbreiden en bloeijen in dezen ganschen Staat, in deze gansche Republiek—en de zaak der vrijheid zal zegevieren, en onze eer zal veilig zijn! [Luide en lang aanhoudende toejuiching.]

VERKOOP VAN BLANKEN IN DE SLAVERNIJ. — Velen onzer lezers zullen zich, verwonderd hebben, schrijft de *Louisville Anzeiger*, toen zij lazen, dat er vier blanke vrouwspersonen en een blanke man, die wegens in het Circuit Geregtshof het proces wegens landlooperij gemaakt was, volgens de uitspraak der Jury, voor twaalf maanden als slaven zouden verkocht worden. De wet schrijft deze straf voor. Wij hebben nog velerlei zulke barbaarsche wetten, in onzen Staat. Als niemand zulke slaven op den prijs wil brengen, moeten zij voor den voet de slavernij [illegible] in de gevangenis boeten.

[illegible] Een schrijver in de *National Democrat*, die [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in het [illegible] heeft, en eene bijzondere [illegible] in het [illegible] schijnt te vinden, [illegible] het laatste nummer van dat blad [illegible], dat wij de bewering, dat onze vriend Weinhopf een [illegible] candidaat voor Register [illegible] hebben [illegible] [illegible] *Washington Corruption* [illegible] te hebben [illegible] toen hij zich van eene uitdrukking bediende [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

weinig vergeten te hebben. Wij laten het aan Hollandsche schooljongens van de laagste klasse over uitdrukkingen als deze te verbeteren: "Audaces Fortuna Juvat."

De drie barbiers jongens te St. Louis, van moord in den eersten graad schuldig bevonden.—Nick Trautwein, Anton Leite, en Theodor Dolold, de drie knapen, die Hugh Downie in de maand Mei, in den barbierswinkel vermoordden, zijn van moord in den eersten graad schuldig bevonden. De *Republican* zegt: "De geregtszaal was opgepropt vol, en men kon niet nalaten, op te merken, dat het vonnis, hoe regtvaardig ook, met vele teekens van kommer en medelijden met de jeugdige moordenaars werd ontvangen. Het is volstrekt niet waarschijnlijk, dat zij zullen gehangen worden. Zonder twijfel zullen regter, gezworenen, openbare aanklager en alle beambten, die met die zaak te doen hadden, een smeekschrift om genade aan den Gouverneur onderteekenen."

Laramie Territoor.—Dat er langs den voet der Rotsgebergten, in het Territoor Kansas, in groote hoeveelheden goud aanwezig is, is nu eene zekere, uitgemaakte zaak. Teruggekeerde goudzoekers brengen het ontwijfelbaar berigt, dat er, over eene onmetelijke oppervlakte goud is verspreid, en dat een man goed geld kan maken door het te graven. Een der beste wegen naar deze goudstreken is over Fort Riley, en van daar op Smoky Hill Fort aan. De landverhuizing zal dees aanstaande jaar ontzaggelijk wezen, en het zal volstrekt niet verbazend wezen, als er, voor er een ander jaar is afgeloopen, een afgevaardigde van het Territoor Laramie om eene plaats in het Congres verzoekt. Laten de vrije blanke werklieden der Vereenigde Staten zich terstond op weg begeven, om dit erfdeel in hun bezit te brengen, of de Unie zal weder beroerd worden, door eene poging, om deszelfs schatten voor den slavenarbeid te krijgen, en deszelfs inpalming voor het Afrikaansche ras.—*Missouri Democrat.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sandy Hook, 18 Nov. De stoomboot *Van der Bilt*, kapt. Le Febre, komende van Bremen en Havre, over Southampton op den 8 dezer, is op deze hoogte aangekomen.

Het schip A. Z., op weg van New York naar Glasgow, is op zee gezonken. Al het volk is gered.

Er wordt gesproken van eene nieuwe compagnie met een kapitaal van £ 1.500.000, om eene onderzeesche telegraaf van Galway naar Quebec te leggen.

Er was een groot bedrag goud van Australie op weg.

De *Van der Bilt* verliet Southampton op den avond van den 4 dezer.

Spanje maakte zich gereed, om tegen Mexico te handelen.

Het stoomschip *Hudson*, van de Bremen en New York lijn, was op den 2 dezer in de haven van Bremen verbrand. Zij zou den volgenden Zaturdag gezeild zijn, en had zonder twijfel een groot gedeelte der lading aan boord. Het schip was verzekerd voor $70,000.

De bemanning van de Fransche brik *Anna*, die vrije arbeiders van de kust van Afrika vervoerde, is geheel door de negers, die aan boord waren, vermoord.

De nieuwe onderzeesche kabel tusschen Engeland en Holland is gelegd.

De nieuwe Engelsche Oceaan Telegraaf Compagnie zal Galway, over Quebec, met de Engelsche bezittingen aan de Stille Zee vereenigen. De te gebruiken draad is geheel verschillend van eenigen thans gebruikelijken.

De graanmarkt te Londen en Liverpool slap.

Leavenworth, Kansas, 9 Nov. Per U. S. Express naar Boonville.— De berigten uit de goudstreek blijven steeds gunstig. Zeven man van het Georgische gezelschap verkregen in vijf dagen $500. Meer dan zes honderd wagens, op weg naar de mijnen, werden verleden week tusschen Fort Kearny en den overtogt der Platte ontmoet.

New York, 15 Nov. Elisabeth Carr, eene der slagtoffers, die bij het Gouldy treurspel gewond werden, is gisteren in het gasthuis overleden.

Cincinnati, 15 Nov. De stoomboot *Fulton City*, op weg van Pittsburgh naar St. Louis, voer Donderdag morgen, bij Buffington Island, op een stomp, en zonk in 16 voet water. Twaalf dekwerkers verdronken. De boot is geheel verloren. Zij werd geschat op $18,000, en is verzekerd voor $10,000.

Halifax, 17 Nov. Het stoomschip *Canada*, kwam hier den avond aan met berigten uit Liverpool tot den 6 dezer. Het algemeene nieuws [illegible]

Het fregat *Niagara*, dat van Charleston uitvoer, met de [illegible] het slavenschip *Echo* verloste negers, kwam den 22 Oct. te St. Vincent aan op weg naar Monrovia. Zeven en vijftig negers waren op den overtogt gestorven.

De romp en machinerie van de verbrande stoomboot *Hudson* worden geschat op £ 55,000; zij was slechts voor £ 21,000 verzekerd.

New York, 19 Nov. Er werd onlangs eene groote som aan valsche banknoten op de Nationale Bank van Oostenrijk aan eenigen onzer gesleepte Wall street makelaars afgezet. Het bedrog werd niet ontdekt voor het terugzenden derzelven op de stoomboot *Van der Bilt*.—Er zijn drie Duitschers gearresteerd.

Er werd gisteren alhier eene schandelijke bedriegerij aan de armen gepleegd, door middel eener bekendmaking in de nieuwsbladen, behelzende dat er, des morgens, in het Union Park, eene uitdeeling van levensmiddelen zou plaats hebben, waarbij tevens de namen van een twaalftal achtingswaardige burgers als de uitdeelers werden opgegeven. Bijna duizend personen stonden, met hunne mandjes, verscheidene uren op het plein te wachten.

De heer John Hecker, de wel bekende bankier heeft eene klagt ingeleverd voor laster tegen de *Sun* en de *Herald*, wegens het opnemen der valsche bekendmaking der uitdeeling van levensmiddelen aan de armen op den dankdag. De heer Hecker is een der personen, wier namen onder die bekendmaking stonden.

Een ander der opgegevene onderteekenaars werd heden op de straat, door eenen hoop der slagtoffers dier bedriegerij aangevallen, en zijn leven bedreigd. Hij ontkwam het door hulp der policie, die verscheidenen der aanvallers arresteerde.

De [illegible] zegt, dat het thans door de vrienden van Walker als zeker wordt beschouwd, dat noch door de Vereenigde Staten, noch door Engeland, hunne onderneming zal belet worden. Volgens zekere instructien, aan den ontvanger der haven van Mobile gezonden, is Walker er zeker van dat hij daar geene moeijelijkheden ontmoeten zal.

De correspondent van de *Herald* zegt, op [illegible] grond dat de Britsche scheepsofficieren in de [illegible] Walker op zee niet zullen hinderen, maar bevel hebben ontvangen, hem op het land te vatten; als hij in het Mosquito Territorium komt. De officieren zullen onder het [illegible] protectoraats handelen, en als hij op het grondgebied van Nicaragua of Costa Rica is, op eene uitnoodiging van de gouvernementen dezer staten.

Mobile, 18 Nov.

[illegible]

ver voltooid, dat men heeft aangekondigd, dat de eerste scheepsvracht landverhuizers naar Nicaragua deze haven aanstaanden Zaturdag zal verlaten. Een aantal personen, die zich bij die expeditie hebben gevoegd, vergaderden zich hier, gereed om te worden ingescheept.

DRUKFOUTEN.

In het, in de vierde kolom der tweede bladzijde van ons vorig nommer voorkomende artikeltje, *geverkt van slaven*, regel 1, staat *twee*, men leze daar *tien*.

In het artikel *Welkom berigt* staat *gegegevene*; de zetter van dat stukje is niet vrij van stotteren, en dit schijnt eenigen invloed op het zetten van dat woord te hebben uitgeoefend.

☞ Wij maken onzen lezers bekend, dat, als beter met de orde onzer werkzaamheden strookende, de Nieuwsbode voortaan op Woensdag zal uitkomen.

CORRESPONDENTIE.

Den heer John T. Lochmans, te Eagle River, Lake Superior, Mich.—De drie flesschen Boerhave's Hollandsch bitter zijn terstond aan u verzonden, doch volgens gedaan onderzoek bevonden veel later van hier te zijn weggegaan. Gij zult ze thans wel hebben. Tevens diene dit tot onderrigt van U en alle belanghebbenden, dat die handel noch ons, noch de drukkerij aangaat. Die Boerhave's Hollandsch bitter verlangt, vervoege zich tot de heeren Schrage & Co., te dezer stede.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

November.		Fahrenheit.
Maandag	15	19
Dingsdag	16	31
Woensdag	17	28
Donderdag	18	34
Vrijdag	19	18
Zaturdag	20	21
ZONDAG	21	40

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

November.		Fahrenheit
Maandag	15	32½
Dingsdag	16	37½
Woensdag	17	37½
Donderdag	18	32
Vrijdag	19	37½
Zaturdag	20	33½
ZONDAG	21	39

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

November.		Fahrenheit
Maandag	15	31
Dingsdag	16	32
Woensdag	17	35
Donderdag	18	25
Vrijdag	19	28
Zaturdag	20	32
ZONDAG	21	39

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.
Sheboygan, Wis., den 23sten November 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,85 @ 1,05
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,75 @ 0,85
Rogge,	„ „	– 0,75 @ 0,80
Gerst	„ „	– 0,50 @ 0,55
Haver	„ „	– 0,35 @ 0,40
Ind. Koren,	„ „	– 0,00 @ 0,56
„ „ in Aren,	„ „	– 0,20 @ 0,22
Witte Boonen,	„ „	– 0,50 @ 0,55
Erwten,	„ „	– 0,50 @ 0,55
Aardappelen,	„ „	– 0,25 @ 0,37
Gras Zaad,	„ „	– 1,00 @ 1,25
Drooge Appels	„ „	– 2,75 @ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 3,50 @ 4.50
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	– 1,75 @ 0.00
Wit Visch,	„ „	– 2,50 @ 0,00
Winter Tarwe,	„ „	– 4.50 @ 5.50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,25 @ 3.75
„ super fijn,	„ „	– 3.50 @ 3.00
Roggemeel,	„ „	– 0,00 @ 4.50
Boekweitmeel,	„ 100 ℔s.	– 0,00 @ ,800
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.00 @ 1.25
Vleesch	„ „	– 2,50 @ 3.50
Spek	„ „	– 3.50 @ .400
Boter		– 0.10, @ 0.12
„ versch	℔ ℔s.	– 0,10 @ 0.12
Geslagte Varkens,	„ „	– 0,05 @ 0.06
Hammen,	„ „	– 0,08 @ 0.09
Eijeren	per dozijn	– 0,11 @ 0 12
Timmerhout	„ M	– 6,00 @ 10.00
Shingles	„ „	– 1.25 @ 1.50
Hooi	„ ton	– 8,00 @ 0.00
Hout,	„ cord	– 1,25 @ 1,50

Advertentien.

Uitstel zij geen Afstel!

De personen, welke mij nog iets verschuldigd zijn, worden hierop verzocht zulks te voldoen vóór den vierden December dezes jaars, na welken datum de rekeningen en noten in de handen van eenen Vrederegter zullen overgaan, strekkende deze *laatste waarschuwing* om alle onaangenaamheden en schaden dienaangaande te voorkomen.

Ik meen nu lang genoeg naar mijn geld gewacht te hebben, en circa *negen* maanden geleden mijne drukkers-affaire van de hand gedaan hebbende, kan niemand het mij ten kwade duiden, dat ik op betaling op de eene of andere wijze aandring, en mijne boeken wensche te sluiten.
Sheboygan, 12 Nov. 1858.
J. QUINTUS.

NIEUWE GOEDEREN.
Op heden bekomen
BIJ
A. P. LYMAN.
27 October 1858. 465

Bille Williams,
ADVOCAAT
en
PROCUREUR,
Practiseert voor alle Geregtshoven in
in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.
SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

A. H. C. BROCKEN,
22 CLIFF STREET, NEW YORK.
FABRIKANT VAN
GLAZEN SPUITEN, HOMOEOPATISCHE FLESCHJES, MATEN, ZUIGFLESSCHEN, ENZ.
Glaswerk voor apothekers, drogisten, parfumeurs, photografen, enz. Groen glaswerk bij het pak. Voor den handel wordt een ruim rabat gegeven. Er worden bestellingen in het hand-en Drogisten [illegible] verzocht. Prijscouranten worden op aanvraag gezonden. [illegible]

GELDINNINGS BEKENDMAKING.
Alle mij verschuldigde gelden moeten voor den eersten October e. k. in graan of in contanten betaald, of zekerheid voor dezelven gegeven worden, in gebreke waarvan ik genoodzaakt zal zijn ze te laten invorderen. A. P. LYMAN.
Sheboygan, den 15den Aug. 1858.

Circulaire van Dr. James M. Jarrett, VAN HET NEW YORKSCHE GASTHUIS VOOR LONGZIEKEN (*New York Lung Infirmary.*)—Mijne betrekking gedurende de laatste acht jaren in de bovengenoemde inrigting, als geneesheer en chef, en een twaalfjarig tijdperk van standvastige toewijding aan de genezing van longtering en de met haar verwante ziekten, benevens mijne weergalooze gelegenheden en voordeelen van ziektekundig onderzoek—niet weinig geholpen door een volmaakt stelsel van *geneeskundige inademing*—heeft mij in staat gesteld, om tot eene beslissende, regtstreeksche en gelukkige wijze van behandelen te geraken ter stellige en grondige genezing van alle ziekten der *strot, longen en luchtpijpen*. Door inademing worden de damp en de genezende eigenschappen der geneesmiddelen regtstreeks tot de zieke deelen en derzelver bekleedsel gebragt. Ik raad het gebruik van eenigerlei geneeskundige inademing niet aan, met uitsluiting van eene *algemeene behandeling*; en ofschoon ik haar als eene nuttige medehulp beschouw in de behoorlijke behandeling dier vreesselijke en dikwijls doodelijke ziekten, keur ik het toch zeer noodzakelijk, dat elke lijder het voordeel heeft van beiden, algemeene en plaatselijke behandeling. De uitslag mijner behandeling in de bovengenoemde ziekten, en de groote naam der inrigting, waarover ik zoo lang de eer heb gehad te presideren, zijn te wel bekend, om eenige lofrede van mij noodig te hebben. Op verzoek van vele ambtelooze- en beroepsvrienden, door wier menschlievenden bijstand het bovengenoemd liefdadig gesticht lang en milddadig ondersteund is, en na eene gepaste overweging, heb ik besloten zoodanige schikkingen te maken, dat de vruchten mijner ondervinding en behandeling er door binnen het bereik van allen zullen worden gebragt, en mij niet te bepalen, gelijk tot hiertoe, slechts bij hen, die in het gasthuis kwamen, of die in staat waren, om mij in mijn kantoor te bezoeken. Daarom hopende, dat deze schikking eene algemeene voldoening zal geven, zoowel aan mijne beroepsbroeders als aan het publiek, wilde ik ten slotte eerbiedigliik bekend maken, *dat men nu met mij kan raadplegen, zoo in persoon als per brief*, over alle bovengemelde ziekten, en dat de geneesmiddelen, dezelfde die in de inrigting gebruikt worden, bereid om voor elk afzonderlijk geval geschikt te zijn, *inademen dampen, geneeskundige inademers enz., enz.*, per expres naar elk gedeelte der Vereenigde Staten of der Canada's zullen gezonden worden. Voorwaarden.—Mijne voorwaarden van behandeling per brief zijn als volgt: $12 in de maand voor elken patient, waaronder zullen begrepen zijn voldoende artsenijen voor het gebruik van eene maand; alsmede inademdamp, en een inademingstoestel. Betaling als volgt: $6 te betalen aan eenen expres Agent bij ontvangst van de kist medicijnen, en de overige $6 bij den afloop der maand, als de lijder genezen, of geheel met de behandeling te vreden is. Lijders kunnen, door een volledig verhaal van hun geval en deszelfs verschijnselen te geven, zoo goed per brief als bij een persoonlijk onderzoek behandeld worden. Lijders, die van Dr. Jarrett's behandeling gebruik maken, kunnen op eene onmiddelijke en blijvende verligting rekenen, daar hij zelden een geval over de dertig dagen behoeft te behandelen. Brieven om raad worden terstond beantwoord. Om verdere bijzonderheden adressere men zich
JAMES M. JARRETT, M. D.,
No. 280 Broadway, Cor. Twelfth Str., N. Y.
P.S.—Geneesheeren en anderen, die in de stad komen, worden eerbiediglijk uitgenoodigd, om het gasthuis te bezoeken, alwaar vele belangrijke gevallen kunnen gezien worden, en waar onze *verbeterde toestel* ter inademing van medicijnzwangere damp kan gezien en onderzocht worden. 32 m6

HELTE & KOUDE KOORTS,
aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheiden de organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huiverigheid*. Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van heete en koude koorts. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.
Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,
dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, geneest het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bij tijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond of schoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "koortsmiddel" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.
Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijs eraan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "koortsmiddel" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.
BEREID DOOR
DR. J. C. AYER EN CO.
LOWELL, MASS.
Prijs een Dollar de flesch.

Ayers Cherry Pectoral
heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

CATHARTIC PILLS
VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.
Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aambijen;
Voor klierziekte;
Voor daar uit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.
Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken, van een huismiddel.
Prijs 25 cts de doos; zes dozen: $1,00
Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.
Laat u niet door beginsellooze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.
Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass
Alle geneesmiddelen zijn te koop bij
W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth;
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kasch & Stevens, Greenbush.
J. Heukelman Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drugists.

1858. Nieuwe voorraad van Goederen. 1858
De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij
In hun nieuw Steenen Gebouw,
hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in
GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,
en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.
Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.
Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.
Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

PLEISTER.
200 BARRELS,
TE KOOP.
OP TIJD!
427 tf. A. P. LYMAN.

GROOTE
TOELOOP.
"Vriend, waar gaat gij naar toe!"
"NAAR
A. P. LYMAN'S
Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen INKOOPSPRIJS VOOR CONTANT, EN NIET ANDERS DAN CONTANT GELD. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet; hij zal alles hebben." SAM.
Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

Extract van Koffij,
VAN
F. FELIX & ZOON
TE PITTSBURGH, Pa.
Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij*, met roem bekend.
Door deszelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.
Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.
Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.
333 tf. F. FELIX & ZOON

BOEKBINDER.
Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door
22 Sept. '57. FRED. LOSSIUS.

Jos. Baker & Co.
hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor pleizierspaarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen voorraad te komen bezien.
Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

GEVRAAGD.
Een oppassend man met eenige geldmiddelen, die het KALKBRANDEN verstaat en met DEN BOUW DER OVENS bekend is, wordt de gelegenheid aangeboden, om zich van een goed bestaan te verzekeren.
Addresseer G. VAN STEENWIJK, Newport, Sauk County, Wisconsin. 426tf.

IJZERGIETERIJ
VAN
JOSEPH KELLER.
Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.
JOSEPH KELLER.
Sheboygan, 22 Maart, 1858. n8 tf.

D. M. HANSCOM,
KRUIDENIERSWAREN
en
Mondbehoeften,
in het groot en klein.
De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,
in
PENNSYLVANIA AVENUE,
SHEBOYGAN, WISCONSIN

G. P. H. Zahn. Henry Hospers
ZAHN en HOSPERS.
Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatien te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella.— Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.
Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van belastingen, het afdoen van Hypotheken, het nazien van bewijzen van eigendom, het assisteren van voogden en executeuren in het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.
Pella, Iowa.
den 29den Julij 1858. 438tf.

AUGUST POTT,
OPENBAAR NOTARIS,
maakt wissels over naar Europa,
belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de
VEREENIGDE STATEN,
benevens andere commissien vice versa,
drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van
LANDERIJEN,
het betalen van
BELASTINGEN, enz.
Sheboygan. Wisconsin

Bij den uitgever van dit blad zijn te bekomen nog eenige exemplaren van het volgende vraagboekje voor kinderen, tegen 12 ct. het stuk en 10 cents bij het dozijn
KORT ONDERWIJS
IN DE LEERE DER WAARHEID EN DE
praktijk der Godzaligheid,
BENEVENS DE HISTORIE DER HEILIGE SCHRIFT.
Ten dienste van de jonge kinderen der gemeente JESU CHRISTI.

TARWE!!
Er wordt contant geld betaald voor tarwe en koren, in mijnen molen te Sheboygan Falls.
A. P. LYMAN.
Sheboygan, 15 August 1858.

twee loopen naast eene weitasch, en in zijnen gordel, die zijne ligte katoenen kiel omsloot, staken een paar pistolen en een jagtmes, terwijl er ten overvloede nog een hertsvanger aan was vastgemaakt. De jongman bereed een klein, onaanzienlijk paard, maar van dat taaije, krachtige en aan het klimaat gewone ras, dat in groote kudden verwilderd op de pampas van Zuid Amerika rondzwerft.

De beide negers, die den blanke volgden, reden minder goed. Zij zaten op muildieren, die behalve hunne berijders ook nog een aanzienlijk getal kisten en kasten dragen moesten, die op beide zijden gelijk verdeeld, en aan breede draagbanden, welke als een zadel op den rug der dieren lagen, vastgemaakt waren. In plaats van wapenen droegen de beide vrolijk snappende jonge kerels velerlei werktuigen in de handen en op den rug, die oogenschijnlijk ten gebruike des reizenden Europeaans bestemd waren, en waarschijnlijk moesten dienen, om kevers, insecten, vogeltjes en dergelijken te vangen.

De zon stond hoog aan den hemel en de hitte was, ondanks de schaduw, die het prachtige loof des wouds hun schonk, zoo drukkend, dat de jonge blanke, in wien wij nu zeker al onzen vriend Adriaan herkend hebben, zijn paard aanhield en zeide,

"Nog steeds geen spoor van de plantagie, welke wij volgens de aanwijzingen des gastvrijen mans, die ons den vorigen nacht in zijne hut opnam en herbergde, reeds lang moesten bereikt hebben. Ik denk, dat wij van de regte rigting zijn afgeweken en ons een weinig meer links moeten wenden. Maar de dieren zijn vermoeid, en eer wij dus onzen weg vervolgen, willen wij afstijgen, een paar uren uitrusten en ons aan spijs en drank verkwikken."

"Maar geene bron hier om te drinken, Massa," antwoordde een der negers in gebroken Spaansch, van welke taal zich ook Adriaan bediend had, om zich door zijne zwarte geleiders te doen verstaan. "Wijn zeer warm, en niet verkwikken ons. Slaan voor, nog wat verder te gaan. Daar ik zien vele struiken onder boomen, en dat komen zeker van bron. Rijden daarheen."

Adriaan wierp eenen blik in de aangewezen rigting, en vond naar allen schijn de tamelijk scherpzinnige opmerking des zwarten bevestigd. Hij zette zijn paard weder aan en reed met de negers, die zich tegelijk met hem in beweging zetten, op het lage kreupelhout toe. Doch nauwelijks had hij een paar honderd schreden afgelegd, of hij trok plotseling den teugel aan, bragt zijn paard tot stil staan, en gaf den zwarten eenen wenk, om zich stil te houden. Daarop luisterde hij met voorwaarts gebogen hoofd aandachtig naar de regter zijde, en zeide na eenige oogenblikken, in welke niets het diepe zwijgen der wildernis gestoord had, geheel verwonderd:

"Zonderling! Het was mij juist als of ik heel duidelijk het geschreeuw van eenen mensch gehoord had, die hulp verlangt. En toch is thans alles stil!"

"Hooren heel goed!" antwoordde de neger, die reeds vroeger gesproken had, "Ik ook al hooren, maar niet daarop acht slaan. Boose geesten in de wildernis, om te verlokken Massa en arme negers. Rijden verder."

Adriaan had slechts eenige bewijzen van het bijgeloof der negers leeren kennen en voelde zich daarom weinig geneigd, naar den goeden raad zijner zwarte begeleiders te luisteren. Veeleer behield hij zijne luisterende houding, tot zich het hulpgeroep, doch slechts zwak en zachtjes, weder deed hooren.

"Het is een mensch in doodsnood!" riep hij uit. "Voorwaarts, Juanito! Uit

of hij zoo wel een vrolijk antwoord krijgen: "Gij zult toch wel inzien, dat gij bij mij beter vaart, dan bij die armzalige aanbiedingen en die fraaije dingen, waarop de minister u vooruitzigt geeft!"

"Laat ons daar morgen over spreken, lieve zwager," antwoordde Adriaan zacht en bedaard. "Zeker zult gij mij toegeven, dat eene zoo gewigtige aangelegenheid, als deze, de rijpste overweging noodig heeft. Doch hoe ook mijn besluit moge uitvallen, wees verzekerd, dat ik nooit, zoo lang als ik leef, het gevoel van innige dankbaarheid voor uwe grootmoedige liefde vergeten zal."

"Neen, neen, Adriaan! Dat zijn ijdele woorden!" riep de heer Ehrenberg vrolijk uit, terwijl zijne echtgenoot smartelijk zuchtte, omdat zij regt goed wist, dat Adriaan reeds in zijn binnenste besloten had, het voorstel van zijnen zwager niet aan te nemen. "Kom aan, sla toe en zeg: ik blijf bij u. Waartoe dat gezeur van gevoel en liefde en grootmoedigheid! Bewijs mij daardoor uwe dankbaarheid dat gij de fabriek op een schitterend standpunt helpt brengen, en dan zijn wij gelijk. Sla toe zwager!"

"Neen, niet heden, beste Ehrenberg!" antwoordde Adriaan zachtmoedig, maar vastberaden. "Geef mij tijd tot morgen. Waarom de vreugde van dezen avond door overwegingen en verklaringen storen, die zoo weinig bij het gejuich onzer kleine Helena passen. Morgen meer daarvan, zwager!"

Thans eerst scheen in den heer Ehrenberg het vermoeden op te komen, dat Adriaan zelfs wel in staat zou kunnen zijn, om zijne schitterende en grootmoedige aanbiedingen niet aan te nemen. Doch hij twijfelde toch nog, want het scheen hem te onzinnig en ongelooflijk, dat iemand zijn geluk met de voeten van zich zou stooten. En wij mogen hier niet vergeten,

dat de heer Ehrenberg dat voor een groot geluk hield, wat hij zijnen zwager aanbood. Want Adriaan was arm; hij had geen vermogen en geene hulpmiddelen, dan eenen rijken schat van kennissen, een helder hoofd, en een vast, beslissend karakter.

"Weg met alle achterhoudendheid!" zeide de heer Ehrenberg. "Verklaar u snel, Adriaan. Wilt gij mijne voorslagen aannemen, of zoudt gij waarlijk zoo waanzinnig kunnen zijn, van u zelf nog een oogenblik te bedenken!"

"Ik bedenk mij niet, lieve zwager," antwoordde Adriaan. "Mijn besluit is genomen, en ik wenschte slechts, dat gij mij tot morgen tijd liet, om het bekend te maken."

"Neen, geen uur, geene minuut!" riep de heer Ehrenberg hevig. "Op staanden voet moet ik weten, wat ik van u te denken heb."

Van angst sidderend trad Emilia nader en greep de hand haars broeders, terwijl zij hem zachtjes in het oor fluisterde: "Ik smeek u, geef heden ten minste toe."

"Neen," schreeuwde de rijke fabrikant, die de zachtjes gefluisterde woorden gehoord had, en er door in de hoogste woede werd gebragt, "geene leugens, geene uitstellerij! De waarheid wil ik hooren, en dat wel oogenblikkelijk."

"Welan, lieve zwager," zeide Adriaan [illegible] "Ik heb uwe goede en dankenswaardige voorslagen niet [illegible] en ik [illegible] hoop [illegible] welwillendheid voor mij heeft [illegible] Sterk en [illegible] oefenden. Zoo was dan zijn plan mislukt.

Mengelwerk.

DE SMIDSKNECHT UIT DE OMWENTELING.

Een verhaal uit de omwenteling.

Naar het Engelsch van John Cooper Vail.

[SLOT.]

II.

"Mijn Squire", zeide Malachi, "eer het tot leelijke muilperen komt, zou ik u raden mij die papieren te overhandigen."

"Hoe, wat meent gij, gij gemeene hond!", vroeg de Spencer, "met dus eenen officier van Koning George te beleedigen!" en hij worstelde om zich uit den ijzeren greep van den smidsknecht los te wrijven.

"Ik meen juist wat ik zeg, gij vermaledeide valsche Tory schelm. — Hoera voor George Washington en het Continentaal Congres. Zoen Maria nog eens, hoort gij? — Wel, ik wil niet wreed wezen, maar als gij mij niet dadelijk de papieren overgeeft bij het zestiende kapittel van de Openbaringen, dan maak ik u tot gehakt — dat zal ik, bij Judas!"

"Worg mij niet!" riep Spencer, (want Malachi's greep aan zijne keel was elk oogenblik vaster geworden) "en zij zijn de uwen."

"Haal niet een van uwe kunsten uit, gij Tory schelm. Ik kan loopen en vechten tegen iedereen in onze buurt, en ...."

"Dat is mijn voornemen niet. Daar zijn de papieren; vaar er wel mede. En wees nu zoo goed van mijne kraag los te laten."

"Wacht een beetje, Squire — ho, bruin — ik moet alles in orde brengen", en op hetzelfde oogenblik, dat hij Spencer los liet sprong hij in den zadel. "Goeden nacht, Squire, en aangename droomen!"

Spencer legde terstond eene zijner pistolen regt op Malachi aan, maar zij ketste. Hij wierp dezelve met eenen vloek op den grond, en liet de andere op — de haan knipte, maar er kwam geen schot.

"Ha, ha, ha", lachte Malachi, "Gij kunt het pankruid op Jonas Hutton's keukenvloer vinden. Hop — hop! Voort maar bruin. Drie hoera's voor Washington en het Continentale Congres!"

III.

De zon was nog niet meer dan een uur hoog, toen de lange, lamlendige Yankee, op een schonkig paard gezeten, naar de amerikaansche liniën reed, alwaar hij door de schildwachten werd aangeroepen, aan welke hij bekend maakte, dat hij den generaal iets van belang had mede te deelen. Zijne onverzettelijke hardnekkigheid verschafte hem eindelijk de begeerde audientie bij den opperbevelhebber der amerikaansche legermagt, en de lange Malachi overhandigde hem de papieren, die hij met zulk eene groote moeite verkregen had. Washington zag in eenen oogwenk, dat, als de plannen welke zij opgaven waren ten uitvoer gebragt, het amerikaansche leger in groot gevaar gebragt, zoo niet geheel vernield zou zijn geworden. Van zijn meesterstuk in het geval zeide Malachi Doolittle niets, want hij hield te veel van Maria om haren vader te verraden, maar alle andere vragen beantwoordde hij met eenvaardigheid, die bewees dat hij een groot aandeel gezond verstand had, om zijn onbehouwen voorkomen goed te maken.

"En gij wenschtet in het leger te dienen?" vraagde Washington vriendelijk.

"Dat is mijn voornemen, uwe Excellentie, als gij mijne diensten van eenig gewigt acht."

"Wij zijn altijd blijde zulke nieuwe recruten voor de zaak der vrijheid te krijgen als gij zijt. Groot is de dienst, welke gij der amerikaansche zaak bewezen hebt. Kaptein Doolittle, mag ik u geluk wenschen! Want zoodanig is de rang, dien gij van nu af aan in het Continentale leger bezitten zult."

Het hart van den nieuwbakken officier was te vol om zijnen dank te kunnen uitbrengen, maar hij besloot met daden te bewijzen, en niet met woorden, dat hij Washington's onderscheiding waardig was. De opperbevelhebber zag terstond in, dat er onmiddelijk stappen moesten gedaan worden niet alleen om Philadelphia terug te krijgen — hetwelk, gelijk hij uit de door Doolittle gebragte papieren bespeurde, de vijand besloten had in te nemen — maar om den moed der natie te verlevendigen, welke tot de grootste neerslagtigheid was vervallen. Hij besloot de Britten voor te komen en op den 26 December de toegevroren Delaware over te steken, alwaar hij wist dat een groot corps Hessen gekampeerd waren. Hij vervulde zijn plan met het beste gevolg, want de aanval geheel onverwacht zijnde, werden meer dan negen honderd man des vijands krijgsgevangen gemaakt. Hij stak op nieuw de rivier over en, schoon zijne schim van een leger vermoeid en uitgeput was, besloot hij Princeton aan te vallen. Hier was hij zoo gelukkig van er zestig te dooden en drie honderd meer gevangen te nemen. Dit praktische dienstwerk, dat hem bekend stelde, groot de amerikaansche zaak had uitgebreid, te doen op strekken.

Het is eene onbetwijfelbare waarheid, dat Malachi Doolittle den rang van kolonel in het leger verkreeg, eer de oorlog ten einde was, hetgeen plaats had toen Groot Brittanje de onafhankelijkheid der Vereenigde Staten erkende, den 30 Nov. 1782.

Aan de oevers der rivier Raritan stond, een jaar of tien na de voorvallen, die in ons verhaal beschreven zijn, een fraai huis, gebouwd in den stijl van Elisabeth's tijdperk — de woning van Kol. Doolittle en zijn gezin, die nu een der rijkste landbouwers van het gansche land was. Hij was een der gastvrijste menschen, en noch vriend, noch vreemdeling kon zijne deur voorbijgaan, zonder op een glas van des kolonels goeden cider verzocht te worden, of, als het soms op theetijd was, op eenen kop thee, en een sneedje koek, gemaakt door de handen van zijne vrouw Maria. Daar was ook een oud man, die op het beste plaatsje aan den haard zat, die, nog lang nadat de oorlog geeindigd was, de zaak des Konings verdedigde, en sprak van iemand te laten in hechtenis nemen voor het stelen van een bruin paard — waarop zijne dochter tegen haren echtgenoot knipoogde — maar eindelijk tot het besluit kwam, toen vrede en overvloed het land der vrijheid kroonde, dat George Washington toch wel beschouwd niet zoo veel van eenen muiter had, als het wel scheen.

Er was ook eene oude vrouw, die nooit moede scheen te worden van haren behuwdzoon te prijzen, en een kleine jongen, het ware evenbeeld zijner moeder, die, aan het einde van menigen zomerdag op zijn vaders knie klom, en op eenen toon van ernstig verzoek zeide:

"Och, pa, vertel mij nu alles eens van Vaandrig Spencer, en George Washington, en de Hessen, en hoe gij grootpa's paard kaapte en dienst naamt als soldaat.

"Gaarne, mijn jongen", plegde dan de Kolonel te zeggen, "maar ik heb dat al zoo dikwijls verteld, dat gij het wel van buiten kent, denk ik." — En toch werd die gebeurtenis aan den zoon en erfgenaam op nieuw en op nieuw verhaald.

Dit is een van die voorvallen uit de donkere geschiedenis der omwenteling. Ofschoon gekocht met het bloed van duizenden, liet zij het erfdeel der vrijheid het menschdom na, en weinigen in de "tijden, die der menschen zielen beproefden", verkregen grooter roem in de amerikaansche zaak, dan Malachi Doolittle, de smidsknecht.

De onbekende lord. — Doctor Webster was in het jaar 1774 een geacht predikant der schotsche kerk te Edinburgh. Omstandigheden noodzaakten hem eene reis naar Londen te doen. Aldaar aangekomen zijnde, ging hij eens het Huis der Lords voorbij, en de nieuwsgierigheid verleidde hem, eene poging te doen om in de zittingszaal te komen. Er was echter een bevel uitgevaardigd, niemand binnen te laten dan de bezitters der lords. Doctor Webster, die van dit bevel niets wist, verzocht den deurwachter, hem binnen te laten, doch deze weigerde hem dit, met de vraag: "van welken lord zijt gij?" Webster antwoordde: "Och de dienaar van Lord Jehovah." "Lord Jehovah?" vraagde de deurwachter. "Ik heb zeven jaar op de deur gepast, maar heb nog nooit van eenen lord Jehovah gehoord." Hij wendde zich hierop tot zijnen ambtgenoot, met de vraag: "Jack, hier is een kerel, die beweert een knecht van lord Jehovah te zijn; kent gij zulk eenen lord?" — Jack antwoordde zeer opregt: "Ik heb nog nooit van zulk eenen lord gehoord." — Doctor Webster, die er belang bij had, deze vergissing te onderhouden, verzekerde: "er is zulk een lord." — "Ga maar binnen", zeide daarop de geloovige deurwachter, "ik denk dat het de eene of andere arme schotsche lord is," — en liet den dienaar des Heeren der heirscharen binnen.

☞ In de berlijnsche omwentelingsdagen had een schutter, op de barricade in de Frederiksstraat, het voornamelijk op de officieren voorzien. — "Let op", riep hij eenen naast hem staanden snijder toe, "hoe die luitenant daar vallen zal." Deze had naauwelijks eenen blik op den bedoelden persoon geworpen, of hij trok de buks zijns vriends ter zijde en riep: "Om 's hemels wil, schiet dien niet dood; hij is mij tachtig daalders schuldig." Daardoor werd de luitenant gered.

☞ Het is gemakkelijker te schijnen wat gij niet zijt, dan, te verbergen wat gij wezenlijk zijt. Hij die beiden kan, behoeft geen les meer in de huichelarij te nemen. — *Lacon.*

GOEDKOOPE PRIJZEN,
en
NIEUWE SCHIKKING.

Ten einde mijne boeken te sluiten en oude en niet en schulden te innen, heb ik besloten, niet dan voor contante penningen te verkoopen, tot aan de lente. Na dien tijd hoop ik in staat te zijn, mijnen ouden kalanten het gewone gemak te schenken.

Uit hoofde van de geldschaarschte, zal ik genoodzaakt zijn, tegen merkwaardig lage prijzen te verkoopen.

FARMERS

van Sheboygan County! laat mij uwe contanten en uwe veldvruchten brengen, en ik zal u mijne goederen goedkooper verkoopen, dan eenige andere winkel in de stad, en zal u eenen goeden prijs betalen, in contanten, voor uwe veldvruchten.

☞ Komt en bez et onze nieuwe goederen.

A. P. LYMAN

VRACHTRIJDER.

De ondergeteekende wenscht zijnen landgenooten te berigten, dat hij iederen MAANDAG met zijn Vrachtwagen van Holland naar Grand Rapids en DINGSDAG weder terug rijdt, verzoekende een ieders gunst.

G. J. HAVERKATE.

Holland, Mich., 20 Sept. 1858. 35

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

Directeuren: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm, en J. F. Kirkland.

Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Otten's Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN

BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.

27tf

Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie - - - - - - - 22,000
Gedeponeerde Staats Effecten - - - - - - 26,000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen zesprocent, wordt betaald op gelden welke minsten 60 dagen gedeponeerd blijven

Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31tf J. H. MEAD, Kassier

COOK & CARY,

ADVOCATEN,

Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.

E. Fox Cook. 410tf Eugene Cary.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren.

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

GÆRTNER & ARENS,

GROOT-HANDELAREN

In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.

Achtste Straat, Zuidelijk van de Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis. 360tf

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN. WISCONSIN

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.

☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.

Sheboygan, 5 April, 1858. 426tf.

Sheboygan Land Agentschap.

Ik neem het koopen en verkoopen van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.

Er word in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.

Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.

Het afdoen van hypotheken.

Van leeningen op vaste goederen.

Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.

Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervoege men zich bij:

W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
Z. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.

Ik bied het beste stuk lands in de County, om te bebouwen, aan. — Het bevat 183 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.

80 akkers derzelven zijn gereinigd; 10 met winter tarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.

80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.

Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelente werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.

Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervoege men zich bij LOUIS C. GURY.

Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calumet County te koop, voor eenen lagen prijs. L. C. GURY.

Openbaar Notaris. — De ondergeteekende is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal de tot dit vak behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.
19tf L. C. GURY.

G. VAN STEENWIJK

Consul der Nederlanden

VOOR

MICHIGAN, WISCONSIN EN MINNESOTA

TE

Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiele naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

WM. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

F. LAWRENCE

Koopman

in

gegoten- en geslagen ijzer - waren
SPIJKERS, KAGCHELS, GLAS en BLIKWAREN enz.

In het groot en in het klein. Alles zeer goed koop.

Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken 291f

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

Gezondheid en sterkte

moeten, onmisbaar, op deszelfs gebruik volgen.

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR

bedorven spijsvertering,

ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
Heete en koude Koorts,

En de verschillende kwalen die het gevolg zijn van **ongestelde Maag en Lever,**

zoo als kwade Spijsvertering, zuur in de Maag, Koliek, branding op het Hart, verlies van Eetlust, Moedeloosheid, hardlijvigheid, blinde en bloedende aanbeijen. In alle Zenuwachtige, Rheumatische en Zwartgallige aandoeningen, heeft het zich in vele gevallen ten hoogste weldadig betoond, en in andere eene besliste genezing bewerkt.

Dit voortreffelijk middel, brengt de meeste kwalen van het menschelijk gestel ten ender. Deszelfs werking is bijna wonderbaar en deszelfs genezingen duurzaam. Het doet het gestel niet sterk aan, maar brengt de levenskracht tot deszelfs oorspronkelijke werkzaamheid terug, verwijdert de oorzaken der ziekten en geneest op deze wijze dezelve volkomen.

Daar deszelfs geneeskrachtige eigenschappen zoo algemeen worden op prijs gesteld, voornamelijk, hier, waar het zich als huismiddel zoo zeer heeft ingedrongen, dat het door vele kruideniers en alle droogisten verkocht wordt, kon het niet onvermijdelijk noodig schijnen, nieuwe getuigenissen daarvan aantehalen.

Daar er echter zonder twijfel personen zijn, die menig aangekondigd middel gebruikt hebben en desniettegenstaande nog aan eene kwade spijsvertering in den eenen of anderen vorm lijden, laten wij hier een aantal getuigenissen volgen, die van onbekende personen komen en wier echtheid niet betwijfeld kan worden.

Wederom een bewijs,

dat *Boerhave's Hollandsch Bitter*, waardig is gerecommandeerd te worden:

De zoo eenvoudige als opregte Maria van Sliedrecht, geboren van Dijke, had in het begin van verleden zomer eene ernstige ziekte, doch herstelde zoo ver, dat zij uit Doctors handen en niet bedlegerig behoefde te zijn: maar bleef erg sukkelen, zonder eetlust, en zonder krachten haar huiswerk verrigten. Tot nu eenige weken geleden gebruikte zij slechts *eene* flesch bitter, die haar met de hulp van God compleet herstelde, waarop haar man, mij, den ondergeteekende, kwam bedanken, dat ik hem dit bitter voor zijne vrouw zoo sterk had aangeraden, en verzocht mij al het bovenstaande in de *Nieuwsbode* te doen plaatsen.

L. D'OOGE,
Grand Rapids, Mich.

Wm Schuchmann, Esq., de welbekende steendrukker, betuigt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch bitter vlijtig gebruikt en bevind, dat het de onverduwelijkheid en zwakte geneest."

De Weleerw. *Samuel Babcock*, zegt: "Ik vond door deszelfs gebruik bijzonder veel verligting van eene hevige hoofdpijn, waarmede ik lang geplaagd was."

Frans Felix, de eenige vervaardiger van het echte Koffij extract, betuigt: "Ik weet, dat uw Hollandsch bitter, een der beste middelen in de wereld is tegen wanorde der maag."

Dr. *Samuel Ludwigh*, uitgever van de *Fackel*, te Baltimore, verklaart het voor eene artsenij, die het vertrouwen des publieks verdient.

Dr. *Ehrhardt*, de eerste duitsche arts in Pennsylvanie, heeft het gedurende de laatste drie jaren met het beste gevolg tegen zwakheden der verduwingsorganen en des gestels in het algemeen voorgeschreven.

De opziener van Ballou's azijnmakerij zegt: "Ik heb het zelf gebruikt; insgelijks mijne vrouw; en het heeft haar meer welgedaan dan iets anders, dat zij van te voren heeft ingenomen."

J. W. Woodwell, Esq., zegt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch Bitter zelf gebruikt en anderen aanbevolen, daar ik weet, dat het juist dat is, waarvoor het aanbevolen wordt."

Ald. *Jonathan Reely*, van neder St. Clair, zegt: "het heeft mij tegen verduwingsbezwaren en zwakte der maag goede dienst bewezen."

James M. Murphy, betuigt: — "Nadat mij eenige geneesheeren te vergeefs behandeld hadden, bevrijdde mij Boerhave's Bitter van de pijnen, die ik aan het hart en in de zijde voelde, en die uit kwade spijsvertering voortsproten."

De Redacteur der "Free Press, van Kittaning, schrijft: — "Nadat mij een der beste artsen alhier, niet had kunnen helpen, bevrijdde mij Boerhave's Hollandsch Bitter, van den kwaadsten vorm van bedorven pijsvertering."

AANMERKING! Die in dit middel een geestrijken drank denkt te vinden, zal zich bedriegen; maar voor de zieken, zwakken en aangetasten, zal het zich als een aangenaam "Aromatiek Bitter, met aanmerkelijke geneeskrachtige eigenschappen betoonen.

Wees Voorzigtig!

De groote aftrek van dit aangenaam aroma heeft tot vele namaaksels aanleiding gegeven, waarvoor het publiek zich wachten moet. Gaat niet over tot het koopen van iets anders, voordat gij Boerhave's Hollandsch Bitter goed beproefd hebt. Eene flesch zal voldoende zijn om u te overtuigen, hoe oneindig veel het al die namaaksels overtreft.

Het wordt verkocht voor $1 de flesch, of zes fleschen voor $5, door de eigenaars

BENJAMIN PAGE, Jr. & Co.
Apothekers, Scheikundigen en Droogisten,
te Pittsburgh, Pa.

Is ook te verkrijgen bij J. Quintus, hoofd-agent voor Sheboygan County, aan wien men zich uit andere Hollandsche nederzettingen in Wisconsin, Michigan, of Illinois tot het bekomen van agentschappen gelieve te melden.

Alsmede bij:

J. Jaymans Pessachs, Milwaukie, Wisc.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barbers & Park, 304 Broadway, Cor. Duane, N. York
H. Doesburg, Holland, Mich.
F. W. DeBerard, Allen & Hosford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. P. Jacobs, Jr., Davenport. McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella.
J. B. [illegible], Springfield, Ills.
H. [illegible], Galena, Ills.
[illegible]
Day & Jenks, St. Paul, Min. Ter. 353tf.

[illegible]

IN DE COUNTIES (DISTRIKTEN) JUNEAU EN ADAMS.

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangebodene landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste [illegible] gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, graasvelden, stroomend en bronwater, en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen aan Rail Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den [illegible] handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1. — N. W. qr. [illegible] w qr. [illegible] 320 acres. Hoog en zwaar witte eiken bosch; rijke [illegible], schoone grasvelden, benevens [illegible] 40 acres Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.

Sec. 4. — Z hf van [illegible] qr. 120 ac. Best rijk land, [illegible] wit en ander eikenhout.

Sec 5. — [illegible] 160 acres. Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 19 tot 15 acres goed hooiland.

Sec. [illegible] welig gras.

Sec. 17. — [illegible] Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. [illegible] 80 acres.

Sec. 19. — Z. Half van [illegible] w qr. De helft goed wit eiken [illegible]

Sec. 20. — [illegible]

De landen [illegible] liggen van 1 tot 6 Engelsche mijlen van het dorp en spoorweg station Mauston.

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3. — N W qr van z w qr. - - - 40 acres
Sec. 4. — Z O qr. z hf van z w qr. z w qr van no qr en lots 3 en 10 van n w qr. - - 360 acres

Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffelijk voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31. — Z hf van z w qr. - - - 59 acres. Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland; qualiteit uitmuntend.

Sec. 32. — Z hf van n w qr. Best rijk land; z hf met goed houtgewas - - - 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - - 152 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland; Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5. — N W qr van n w qr.
Sec. 6. — N hf van n o qr. } - - - 123 acres

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening uitmuntende qualiteit.

Sec. 6. — N W. qr. Onovertreffelijke wit, burr en zwart eiken openingen. - - - 122¼ acres.

Sec. 8. — Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnbout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - 160 acres.

Sec. 15. — O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwier rivier. - - - 80 acres.

Sec. 26. — N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - 160 acres.

Sec. 28. — N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29. — N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.

Sec. 31. — Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1. — Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - 114½ acres.

Sec. 1. — Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - 160 acres.

Sec. 2. — O hf van n o qr. Burr, witte en zwarte eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. - - 114 acres.

Sec. 3. — Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - 113½

Sec. 3. — Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - 67½ acres.

Sec. 4 — Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, rijk en van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres.

Sec. 5. — Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. - - - 80 acres.

Sec. 5. — Z hf van z o qr. Meestal eiken opening; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5. — Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - 80 acres.

Sec. 9. — O hf van z o qr.
Sec. 10. — W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 160 acres.

Sec. 12 — Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - - 80 acres.

Sec 13. — O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.

Sec. 14 — N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - 40 acres.

Sec. 22 — N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - - 80 acres.

Sec. 34. — N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.

De landen in township 14 Rij 5 liggen van ½ tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12. — Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - 80 acres.

Sec. 17. — Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres.

Sec. 20. — N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening. - - - 252½ acres.

Sec. 24 — Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - 320 acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1. — Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch. 80 ac.

Sec. 2. — Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - - 40 acres.

Sec. 12 — Z W qr van n o qr, n w qr van z w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Beste kleine beek in [illegible] van z o qr. - - - 320 acres.

Sec. 14 — N hf van n o qr. Goed eikenhout, uitmuntend land. - - - 80 acres.

Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.

Totaal - - - 5000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl (½ uur gaans) van het spoorweg station te Kilbourn City, waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor verdere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis. — A. Stekdijk.
Oostburg, Wis. — A. van de Wall.
Sheboygan Falls. — G. P. Petrus.
Milwaukee. — D. J. Doornink.
Alto, Wis. — J. Laandal.
Chicago, Ills. — F. Pasdeloup.
Hope, Ills. — G. van der Syde.
Fulton, Ills. — M. Jansen.
Keokuk, Iowa. — D. [illegible]
Pella, Iowa. — J. [illegible] Bouwman.
Cincinnati, Ohio. — G. M. [illegible]
Cleveland, Ohio. — H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich. — J. Hoedemaker.
Holland, Mich. — J. [illegible]
Zeeland, Mich. — [illegible]
Grand Haven, Mich. — [illegible]
Grand Rapids, Mich. — [illegible]
Buffalo, N. Y. — Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y. — [illegible]
Albany, N. Y. — [illegible]
New York City. — Mr. [illegible]
Paterson, New Jersey. — L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben slechts bij bovengenoemde agenten zich te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te [illegible] van [illegible] POTH Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, Wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR VERDER LAND [illegible] MAANDEN, [illegible]

[illegible] HUWELIJKS, GEBOORTE- EN DOODSBERIGTEN [illegible] CENTS.

[illegible]

---

zijne grootmoedigheid afgewezen, zijn liefste wensch voor altijd vernietigd. Eene toomelooze woede bemagtigde zich van den driftigen man.

"Ellendige, kale, ondankbare knaap!" schreeuwde hij met eene gillende stem, "daar gij mijne goedheid verwerpt, neem dan dit, wat beter voor u past, en verlaat voor altijd dit huis, dat gij nooit weder betreden zult. Weg met u!"

Terwijl de heer Ehrenberg deze woorden uitstiet, gaf hij Adriaan, eer zijne luid gillende zuster het verhinderen kon, eenen slag in het aangezigt. Adriaan waggelde drie schreden achteruit en werd zoo bleek als een lijk, terwijl zijne oogen van wilden toorn gloeiden. Hij stond op het punt om zich op zijnen zwager te werpen, en de onschuldig geledene beschimping — misschien vreeselijk — te wreken. Maar een blik op zijne bewusteloos nedergezonkene zuster, op zijne kleine nicht Helena, die zoo plotseling in haar genoegen gestoord, luid weende, bragt hem spoedig weder tot bezinning. Zonder een woord te zeggen, zonder de hand op te heffen, ja, zonder zelfs eenen enkelen blik op zijnen zwager te werpen, verliet hij het vertrek, en sloot zich het overige van den nacht in zijne eigene kamer op.

Naauwelijks had zich Adriaan verwijderd, of de heer Ehrenberg kwam tot bezinning. Schaamte en berouw over de uitbarsting zijner driftigheid, over de onregtvaardige en ruwe mishandeling van Adriaan, [illegible] hij zich door zijne opvliegendheid had laten vervoeren, grepen in zijn hart, en zijn geweten deed hem de bitterste verwijtingen. Op eens vlug hij het duidelijk in, dat [illegible] den [illegible] des weldoeners kan veranderen; hij zag in, dat hij, geheel [illegible] hebben [illegible] Adriaan gewond, [illegible] hij aan hem gedaan had, en de betere geest, die hem bezielde, als zijne gewaarwordingen niet door de hitte van den hartstogt geregeerd werden, dreef hem aan, den begaanen misstap door vergeving te vragen en, openhartig zijn berouw te bekennen te verzoenen. Hij zou Adriaan terstond zijn nagesneld, als de toestand van Emma niet op het dringendst zijnen bijstand had gevorderd. Derhalve stelde hij de poging om met Adriaan eene verzoening te bewerken tot den volgenden dag uit, en trachtte, voor al het andere, zijne gade hulp te bieden. Hij hief haar van den grond op, waarop zij was nedergezonken, schelde om de bedienden en trachtte op alle wijzen, de ontvlodene levensgeesten der onmagtige weder terug te roepen. Het gelukte — maar eerst na urenlange inspanning, en nu was het voor heden in allen gevalle te laat, om nog eene verzoening met den schandelijk beleedigden Adriaan te bewerkstelligen. — De heer Ehrenberg vertroostte zich met den dag van morgen, en zocht met een berouwvol en kommervol hart zijne legerstede op. —

De dag was nog ter naauwernood aangebroken, toen de heer Ehrenberg, na eenen onrustigen, door angstige droomen afgebroken slaap, opstond en snel naar Adriaans kamer ging. Hij klopte — maar niemand antwoordde; hij legde zijn oor tegen de deur en meende de diepe ademhalingen des slapenden te hooren. Zachtjes verwijderde hij zich weder en klopte na verloop van een uur weder. Nog altijd bleef alles stil, en nu kon de heer Ehrenberg zijn ongeduld niet langer beteugelen. Hij beproefde de deur te openen en vond dezelve ongesloten. Snel trad hij het vertrek binnen. Het was ledig en het onaangeroerde bed toonde, dat Adriaan zich niet ter rust begeven had. De heer Ehrenberg verwijderde zich weder, in de meening dat Adriaan [illegible] [illegible] Zoo was dan zijn plan mislukt [illegible]

deed, toen hem een brief in het oog viel, die toegevouwen en verzegeld op de tafel lag. Snel nam hij dien op — het adres was aan hem zelven gerigt, en met een bang voorgevoel brak hij hem open. Met een ontsteld gemoed las hij de volgende regelen:

"Ik mag niet langer in een huis blijven, van welks drempel ik met hoon en verachting ben afgewezen, in welks anders zoo gelieflijk vertrekken ik onteerd ben door hem, wiens pligt als gastvriend het moest geweest zijn, elke smaad en beleediging verre van mij te houden. Zwager, ik vergeef u, en van harte, wat gij mij gedaan hebt, uit aanmerking van de veelvuldige bewijzen van welwillendheid, voor welke ik even min ondankbaar zijn, als dezelven vergeten kan. Als het ooit in mijne magt staat, zullen zij vergolden worden.

"Mijne goede, liefdevolle, zachtmoedige zuster! Ik zeg u vaarwel en dank u voor elk vriendelijk woord, elken vriendelijken blik, van welke op zoo velen van u ik mij beroemen kan. God behoede u en uw dochtertje, mijne lieve, kleine Helena! Nooit zal ik u vergeten, en in de verste landen zullen mijne gedachten het liefste bij u verwijlen. Ik verlaat u, misschien voor langen tijd, maar in mij leeft de vaste, vertrouwensvolle hoop, dat ik niet voor altijd van u scheide. Wij zullen elkander wederzien, en gelukkiger dan thans. God zegene u en neme u in zijne magtige hoede! —— Adriaan."

De heer Ehrenberg was diep getroffen. Hij bejammerde en verwenschte zijne ongelukkige drift. Als hij de eerste aandrift zijner gevoelens gevolgd was, zou hij de ontvlugten zijn nagesneld, om hem met goed wil of geweld naar zijn huis terug te brengen, uit hetwelk Adriaan zoo niet had moeten scheiden. Maar een bediende riep hem naar het ziekbed zijner gade. Eene zenuwkoorts had haar aangetast, en de fabrikant mogt er niet aan denken, haar te verlaten. De arts werd gehaald. Verscheidene dagen zweefde de zieke aan den rand des grafs. Toen zij eindelijk van den dood was gered, besteeg de heer Ehrenberg zijnen wagen en ijlde naar Berlijn, om Adriaan te verzoenen. Maar hij kwam te laat. De secretaris des ministers deelde hem mede, dat de jonge natuuronderzoeker reeds sedert eenige dagen zijne groote reis naar Brazilie aangevangen, en waarschijnlijk reeds het schip bestegen had, dat bestemd was om hem over de zee naar het verre wereldeel te dragen. Treurig en ontstemd keerde de heer Ehrenberg onverrigter zake naar zijne woonplaats terug, en nooit dacht hij zonder smart, berouw en schaamte aan den kersavond, op welken hij door eigene schuld, zijnen zielsvrede verloren en eenen dierbaren bloedverwant van zich gestooten had.

III HOOFDSTUK.

DE LANGE DANIEL.

Vier of vijf maanden na de hier boven verhaalde gebeurtenissen, reed er een kleingezelschap van drie mannen, uit twee kleurlingen en een blanke bestaande, in eenen langzamen en gemakkelijken stap, door de digte wouden, die nog heden ten dage verreweg het grootste gedeelte des keizerrijks Brazilie bedekken. De blanke was zijne zwarte begeleiders een klein eind wegs vooruit, en nam zorgvuldig den stand der zon waar, om, zoo als het scheen, in deze ongebaande wildernis de te volgen rigting niet uit het oog te verliezen. Een breed gerande, ligte hoed, van beembast beschaduwde zijn schoon, maar door den invloed van het brandend klimaat, mede donker bruin gewoden gelaat. Over zijne schouder, hing een fraai geweer met [illegible]